Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Cena egzemplarza 30 gr.

Rok XVIII

Luty—Marzec 1936 r.

№ 2—3

POCZTA

Organ Związku Pracowników Poczt, Telegrafów i Telefonów Rzeczyposp. Polskiej

MIESIĘCZNIK | Kom. Red.: *Cz. Tykwiński, A. Założny, R. Geske, K. Ślizowski, J. Piasecka.* | NAKŁAD 20.000 EGZ.

Nadesłanych rękopisów nie zwraca się. Każdy rękopis powinien być opatrzony w podpis i dokładny adres wysyłającego.

Adres Redakcji i Administracji: **Warszawa, Bednarska Nr. 25. Telefon Nr. 624-29.**

Konta P. K. O.: Zarządu Głównego — 2375. Referatu Budowy Uzdrowisk — 14048. — Prenumerata 1 zł. kwartalnie.

Z POWODU STRAJKU DRUKARZY, NIE BYLIŚMY W MOŻNOŚCI WYDAĆ „POCZTY" W LUTYM, DLATEGO TEŻ NINIEJSZY NUMER JEST PODWÓJNY, ZA DWA MIESIĄCE, T. J. LUTY I MARZEC 1936 R.

Nasza deklaracja

Powołani do kierownictwa Organizacji uchwałą Kongresu Lwowskiego przystępujemy do wykonywania swoich obowiązków, zdając sobie sprawę z odpowiedzialności, jaka na nas ciąży i dlatego na wstępie podkreślamy, że jesteśmy bezwzględnymi przeciwnikami frazeologji, wyrzekając się raz na zawsze wszelkich złudnych przyrzeczeń i nierealnych obietnic, a wydając walkę jałowej gadaninie i patetycznej deklamacji, bierzemy za dewizę swojej pracy dobro Państwa, członków i Organizacji Zawodowej.

Działalność rozpoczynamy w warunkach niezmiernie trudnych — w okresie trwającego nadal kryzysu gospodarczego i dość skomplikowanej sytuacji wewnętrzno-organizacyjnej. Okoliczności te nie mogą sprzyjać naszym zamierzeniom, jednak dążyć będziemy przedewszystkiem do usunięcia wszelkich przeszkód, aby później wykazać się realnemi wynikami przedsięwziętych prac.

Znalezienie środków zaradczych na polepszenie finansów Skarbu Państwa nie leży w naszych możliwościach, natomiast postawienie życia organizacyjnego na właściwym poziomie jest naszym kardynalnym obowiązkiem. Gdy zapanuje inny duch w szeregach członków Związku, to, siłą rzeczy, przejdzie on i na Prezydjum Zarządu, które, widząc poparcie karnych i zdyscyplinowanych członków, pracować będzie z większym zapałem.

Najważniejszym postulatem Organizacji zawodowej jest troska o byt materjalny członków. Również i nowy Zarząd kłaść będzie na to największą uwagę i nie omieszka wykorzystać każdej okoliczności, sprzyjającej zrealizowaniu tak żywotnej i palącej sprawy. Trzymając się jednak zasady wyrażonej na wstępie deklaracji, musimy zaznaczyć, że powodzenie tej akcji uzależnione jest od możliwości finansowo-gospodarczych Państwa. Związek nasz, jako organizacja o podłożu społeczno - państwowem, rozumiejąc trudności budżetowe, musi poprawę bytu ujmować szerzej i podchodzić do niej w sposób mniej może efektowny, lecz w warunkach obecnych jedyny do zrealizowania, bowiem pod poprawą bytu nie należy pojmować jedynie zwiększenie uposażeń, lecz również rozbudowę świadczeń dodatkowych, rozszerzenie działalności samopomocowej Związku, polepszenie warunków pracy i t. p.

W sprawach tych wypowiedział się szczegółowo Kongres, poruszając wszelkie zagadnienia z dziedziny pracy i płacy i wynosząc odpowiednie uchwały, które będą podstawą i programem naszej działalności.

Dążeniem nowego Zarządu, obok starań nad zrealizowaniem postulatów XIII Zjazdu, jest pogłębienie i rozwijanie w jaknajszerszych masach idei Organizacji, zainteresowanie tych mas zadaniami Związku i uświadamianie członków o konieczności pracy dla dobra Związku, reprezentującego obronę interesów własnych pracowników.

Nie mniej ważnem zadaniem jest wzmocnienie zadzierzgniętych niedawno węzłów współpracy z innemi pokrewnemi Organizacjami na terenie Poczty. Porozumienie i ścisłe współdziałanie tych organizacyj jest nakazem chwili i winno być w przyszłości bardziej utrwalone w imię wspólnej pracy dla dobra Państwa, Przedsiębiorstwa i pracowników, wszystko bowiem nas łączy, a nic nie dzieli.

Idąc ramię przy ramieniu, wspomagając się wzajemnie, będziemy mogli pewniej osiągnąć nasze cele, gdyż zgoda buduje, a niezgoda rujnuje.

Podejmując się trudnej i odpowiedzialnej pracy u steru Związku, mamy nadzieję uzyskać zrozumienie i poparcie nie tylko wśród członków, lecz również i u Pana Ministra Poczt i Telegrafów, któremu zadeklarowaliśmy **lojalną, uczciwą i rzeczową pracę.**

Okazanego nam zaufania nie zawiedziemy, stać będziemy twardo na straży honoru sztandaru związkowego, dobra naszej Organizacji i jej członków, a nagrodą nam będzie poczucie należytego wypełnienia włożonych na nas obowiązków.

Prezydjum Zarządu Głównego.

AUDJENCJA
U Pana Min. Poczt i Telegrafów

Dnia 13.II. r. b. Pan Minister Poczt i Telegrafów przyjął Prezydjum Zarządu Głównego w osobach Prezesa Tykwińskiego, Sekretarzy Ślizowskiego i Geske, oraz Skarbnika Kostro.

Przedstawiając Prezydjum nowoobranego Zarządu Głównego, Prezes Tykwiński prosił Pana Ministra o przychylne ustosunkowanie się do poczynań i postulatów Związku.

Pan Minister zapewnił delegację o swojem przychylnem ustosunkowaniu się do Związku, oraz przyrzekł poparcie naszych postulatów w ramach możliwości finansowych i gospodarczych Państwa.

Nowy wiceminister Poczt i Telegrafów

Dekretem Pana Prezydenta R. P. został powołany na stanowisko Wiceministra Poczt i Telegrafów p. ppłk. Tadeusz Argasiński, dotychczasowy Dyrektor Okręgu P. i T. w Warszawie.

P. ppłk. Tadeusz Argasiński urodził się dnia 12.VI.1892 r. w Małopolsce Wschodniej. Odbywa studja na Politechnice Lwowskiej, poczem, jako członek Związku Strzeleckiego, wstępuje do Legjonów Polskich dnia 5 sierpnia 1914 r., służąc w 1 p. p. I brygady do roku 1917. Po rozwiązaniu I brygady Legjonów, przydzielony zostaje do 2 pułku Ułanów Legjonów Polskich. W czasie przejścia 2 brygady przez front rosyjski, zostaje aresztowany i internowany na Węgrzech. Wcielony do armji austrjackiej w lutym 1918 r., pozostaje w niej do rozpadnięcia się tej armji. W przejeździe z frontu włoskiego do Polski zatrzymuje się w Lublanie, gdzie organizuje — łącznie z kilkoma oficerami - Polakami — z rozproszonych oddziałów austrjackich transporty do Krakowa. Z ostatnim transportem w listopadzie 1918 r. przyjeżdża do Polski i wstępuje do 2 pułku szwoleżerów w Krakowie, poczem bez przerwy pełni służbę w armji polskiej, na następujących kolejnych stanowiskach: w czasie wojny — dowódcy plutonu w 2 pułku szwoleżerów, dowódcy kompanji telegraficznej i szefa łączności w 1 dyw. Legjonów, szefa łączności grupy gen. Rydza-Smigłego, szefa łączności 3 armji, szefa wydziału w szef. łączności Nacz. Dow., a w czasie pokoju: kierownika oddziału technicznego i zaop. w departamencie technicznym M. S. Wojsk., dowódcy pułku radjotelegr. w Warszawie, dowódcy grupy łączności w Toruniu, Krakowie i Warszawie.

Ppłk. T. Argasiński odznaczony jest krzyżem Virtuti Militari, 5 kl., Krzyżem Niepodległości, orderem Odrodzenia Polski, Krzyżem Walecznych 3 razy, Złotym Krzyżem Zasługi i trzema medalami.

P. ppłk. Tadeusz Argasiński, jako wicedyrektor, a następnie Dyrektor Okręgu Poczt i Telegrafów w Warszawie z całą przychylnością odnosił się do naszej Organizacji.

Składając tą drogą nowemu Wiceministrowi P. i T. wyrazy gratulacji i życzenia owocnej pracy na tem stanowisku, żywimy nadzieję, iż nadal cieszyć się będziemy Jego przychylnością i poparciem w słusznych poczynaniach naszego Związku.

Redukcja mężatek

W ostatnich czasach coraz częściej słyszy się o zamierzonem przeprowadzeniu redukcji mężatek zatrudnionych w służbie państwowej. Ściśle mówiąc, chodzi tutaj o uregulowanie prawne tej kwestji, bowiem redukcje mężatek ze stanowisk w służbie państwowej były już dokonywane, przyczem posługiwano się normami prawnemi stworzonemi dla zgoła innych celów. Jeżeli chodziło dotychczas o zredukowanie mężatek, zajmujących etatowe stanowiska w służbie państwowej, to korzystano z przepisów zezwalających władzy naczelnej na przeniesienie pracownika w stan nieczynny, gdy wymaga tego dobro służby. W jaki sposób pogodzić pojęcie dobra służby z potrzebą usunięcia z posad państwowych nadmiaru mężatek, jest to niewątpliwie tajemnicą swobodnej oceny władzy, oceny nieulegającej sprawdzeniu w postępowaniu przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym, który jest powołany do badania legalności aktów administracyjnych.

Obecnie, jak to się słyszy, sprawa redukcji mężatek ma być już ściśle pod względem prawnym, uregulowana. Według podawanych przez prasę pogłosek, pod miecz redukcji nie pójdą tylko te mężatki, których mężowie zarabiają poniżej pewnego minimum oraz te, które nabyły już prawa emerytalne.

Całe szczęście więc, że są zamierzone pewne wyłączenia i, że wyłączenia te będą ściśle określone; w dotychczas bowiem stosowanych redukcjach niejednokrotnie pozostawiano na służbie urzędniczki, które mogły się wykazać nietylko znajomością służby, ale wprost — znajomościami, które chroniły je od redukcji.

Ostatni Walny Zjazd Delegatów Kół Miejscowych Związku Pracown. P. T. i T. w obradach swych zajął się również i sprawą redukcji mężatek, przyczem kategorycznie wypowiedział się przeciwko redukowaniu kobiet-mężatek, zatrudnionych w służbie państwowej, a w pocztownictwie w szczególności. Wśród szeregu argumentów, przemawiających przeciwko redukowaniu mężatek, przytoczono zupełnie słusznie, że redukcja rozluźni instytucję rodziny, gdyż usankcjonuje asumpt do życia seksualnego bez zawierania małżeństw.

Muszę dodać, że coraz częstsze są wypadki prowadzenia procesów separacyjnych, gdzie separacja ma być wyłącznie ochroną przed grożącem niebezpieczeństwem redukcji. To są objawy anormalne, a jednak konieczne, gdyż ludzie muszą się bronić przed podkopaniem podstaw materjalnych ich egzystencji.

Słusznie podkreślił również Walny Zjazd Delegatów, że redukcja urzędniczek - mężatek musi wywołać dalsze bezrobocie w grupach innych pracownic, jak np. służby domowej, krawieczczyzny, pomocy nauczycielskiej.

Redukcja mężatek nie jest bynajmniej skutecznym środkiem w zwalczaniu klęski bezrobocia, nie może być wreszcie poczytywana za środek zmierzający do złagodzenia kryzysu. Jeżeli chodzi o redukowanie urzędniczek, których mężowie zarabiają powyżej pewnego minimum, to i ta koncepcja nie da się w pełni usprawiedliwić. Śmiem twierdzić, że z tej grupy kobiet tylko znikomy procent traktuje swoje uposażenie jako źródło pokrycia jedynie osobistych wydatków, na fryzjera i garderobę; olbrzymia większość swem uposażeniem ratuje sytuację ekonomiczną rodziny urzędniczej. Zarobki męża nie mogą stanowić dostatecznego kryterjum do uznania potrzeby zredukowania jego żony z posady państwowej. Należałoby zbadać, jakie dana rodzina wogóle ponosi wydatki i możnaby się przekonać, że oprócz wydatków na najbliższą rodzinę wchodzą tu w grę niejednokrotnie zobowiązania w stosunku do dalszych członków rodziny.

Wreszcie nie jest celowe, tak z punktu widzenia ekonomicznego, jak również socjalnego likwidowanie typu średniodostatniej rodziny urzędniczej.

Gdy zaś rozpatrywać zagadnienie redukcji mężatek z urzędów i instytucyj państwowych pod kątem dobra służby i sprawności administracji, to trudno nie zauważyć, że pozbywanie się sił urzędniczych wykwalifikowanych sprawność administracji tylko osłabi.

Tam, gdzie ze względów rzeczowych, czy budżetowych uszczupla się skład personalny urzędu, czy instytucji, gdzie więc zachodzi potrzeba przeprowadzenia redukcji personelu, jedynem właściwem kryterjum do oceny, kto powinien zostać, a kto ma odejść, winna być wartość służbowa pracownika.

Jeżeli zaś po przeprowadzeniu redukcji miałoby się przyjmować do służby innych pracowników, wtedy, gdy potrzeby urzędu wymagałyby nieuszczuplania kadr pracowniczych, to wówczas jakakolwiek redukcja nie mogłaby być uznana za celową, trudno bowiem zrozumieć celowość zastępowania sił już wykwalifikowanych przez elementy niewyszkolone.

Redukcję mężatek - urzędniczek państwowych, należy traktować jako eksperyment, który nie osiągnie celów przez zwolenników tej koncepcji zamierzonych, a stanie się tylko jeszcze jedną więcej troską wielu, bardzo wielu rodzin urzędniczych, Państwu zaś realnych korzyści nie przyniesie.

W. R.

Akcja w obronie emerytur

W dniu 28 stycznia 1936 r. kierownictwo Reprezentacji Zawodowej Pracowników Państwowych do których wchodzi i nasz Związek, odbyło posiedzenie wspólne z posłami grupy pracy w sprawie uchylenia dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.11.1935 r. oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 7.12.1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 95/35).

Na posiedzeniu tem sekretarz Reprezentacji kol. T. Domański zreferował sprawę emerytur oraz ostatniej noweli wywłaszczającej pracowników państwowych z części lat służby w b. państwach zabordzeniu Sejmu. Wniosek ten jednomyślną czych oraz lat pracy zawodowej, omawiając opracowany przez Reprezentację projekt Ustawy, zmierzającej do uchylenia krzywdzących przepisów dekretu nowelizującego ustawę emerytalną. Kierownictwo Reprezentacji zwróciło się z apelem do obecnych na konferencji posłów o zgłoszenie opracowanego projektu ustawy do laski marszałkowskiej.

W wyniku tej konferencji poseł **Jakób Hoffman**, nauczyciel z Równego, zgłosił w Sejmie opracowany przez Kierownictwo Reprezentacji projekt ustawy w brzmieniu:

„Ustawa w sprawie uchylenia dekretu Prezydenta Rz. P. z dnia 22.XI.1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85 poz. 521) w sprawie zmiany niektórych przepisów dotyczących zaopatrzenia emerytalnego funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych.

Art. I. Uchyla się punkt 9 artyku 1 oraz artykuły 2, 3, 4, 5, 6 i 7 dekretu Prezydenta Rz. Polskiej z dnia 22.XI.1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85 por. 521) w sprawie zmiany niektórych przepisów dotyczących zaopatrzenia emerytalnego funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych.

Art. II. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrowi Skarbu oraz innym ministrom we właściwym każdemu z nich zakresie działania.

Art. III. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia".

W dniu 7 lutego r. b. wniosek posła J. Hoffmana znalazł się na plenarnem posiedzeniu Sejmu. Wniosek ten jednomyślną uchwałą Sejmu został przekazany do Komisji Budżetowej Sejmu do rozpatrzenia.

Kierownictwo Reprezentacji Zawodowej Pracowników Państwowych zgodnie z ustalonym planem akcji w dniu 7 b. m. odbyło dłuższą konferencję z p. wicemarszałkiem Sejmu posłem Władysławem Byrką, przewodniczącym Komisji Budżetowej Sejmu, otrzymując zapewnienie przychylnego potraktowania słusznych postulatów pracowników państwowych, wysuwanych w obronie dobrze nabytych praw emerytalnych. W tym samym dniu delegacja w składzie kol. kol. Fr. Sienkiewicza, inż. Wł. Dziekońskiego, St. Kwiatkowskiego i T. Domańskiego, po konferencji z p. posłem Byrką, odbyła rozmowy z posłami J. Hoffmanem, E. Jurkowskim, A. Pacholczykiem, Wł. Szczepańskim, R. Krukowskim, E. Wąsikiem i St. Matusiakiem, członkami parlamentarnej grupy pracy omawiając dalszą akcję w sprawie obrony emerytur.

Na dzień 9 lutego r. b. Kierownictwo Reprezentacji Zawodowej Pracowników Państwowych zwołało nadzwyczajne plenarne posiedzenie Reprezentacji, na które zaprosiło wszystkich posłów i senatorów.

W posiedzeniu tem wzięło udział 82 delegatów organizacyj pracowników państwowych ze wszystkich stron Polski oraz z członków Izb ustawodawczych przybyli posłowie E. Jurkowski, Z. Madeyski, R. Krukowski i Wł. Szczepański.

Referat o emeryturach wygłosił sekretarz Reprezentacji kol. dr. St. Koncewski, poczem wywiązała się dłuższa dyskusja, w której głos zabierało 15 mówców.

W wyniku dyskusji zebrani powzięli następujące uchwały:

1) Reprezentacja Zawodowa Pracowników Państwowych, uważając, że odliczenie od wysługi emerytalnej części lat służby zaborczej i zawodowej, zaliczonych już zgodnie z dotychczas obowiązującem ustawodawstwem, uchybia ogólnie przyjętym

PREZYDJUM ZARZĄDU GŁÓWNEGO

Siedzą od lewej do prawej: Slizowski Kazimierz sekretarz, Założny Aleksander wiceprezes, Tykwiński Czesław prezes, Kostro Władysław skarbnik, Geske Rajmund sekretarz.

zasadom prawa i słuszności, a zarazem strąca w nędzę emerytów państwowych wdowy i sieroty, zwłaszcza po dokonanych w grudniu 1935 r. i styczniu 1936 r. znacznych obniżkach uposażeń:

a) domaga się najusilniej zmiany dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.XI.1935 r. (D. U. R. P. Nr. 85) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.XII. 1935 r. (D. U. R. P. Nr. 95) przez zniesienie wspomnianych krzywdzących postanowień, gdyż praca dla Polski w czasach zaborczych, prowadzona wśród niebezpieczeństw ma niemniejsze znaczenie, niż praca dzisiejsza,

b) zwraca się do Rządu z prośbą, aby ze swej strony poczynił kroki niezbędne do przeprowadzenia tej zmiany i uwzględnił postulaty zawarte w rezolucji posła Żeligowskiego uchwalonej na posiedzeniu Komisji Budżetowej Sejmu,

c) zwraca się do ciał ustawodawczych z prośbą, aby uchwaliły wnioski poselskie, zmierzające do nowelizacji przytoczonego wyżej dekretu — zgodnie z postulatami świata pracowniczego i opinji społecznej.

2) Ze względu na to, że interesy emerytów obywateli gdańskich Polaków są odmienne od interesu ogółu emerytów polskich, gdyż nie mogą oni być gorzej traktowani jak ich koledzy Niemcy, apelują o specjalne potraktowanie postulatów emerytów gdańskich.

Zebrani wezwali prezydjum do przedstawienia wyników obrad p. Premjerowi oraz p. Ministrowi Skarbu.

Ponadto zebrani wyrazili serdeczne podziękowanie posłom, którzy podjęli inicjatywę obrony praw emerytalnych na terenie Sejmu.

XIII Walny Zjazd Delegatów

W dniach 19 — 22 stycznia r. b. odbył się we Lwowie XIII Walny Zjazd Delegatów Kół Miejscowych Związku Pracowników P. T. i T., stanowiący początek nowego okresu w życiu naszej organizacji. — Dzień 19 stycznia jest datą pamiętną: w dniu 19 stycznia roku 1919 rozpoczął swe obrady I Walny Zjazd, na którym założono podwaliny pod budowę Związku, wstępującego obecnie w 18 rok swego istnienia.

O godz. 8-ej dnia 19.I.1936 r. zebrali się uczestnicy Zjazdu przed Domem Związkowym przy ul. Japońskiej 9, skąd wyruszyli ze sztandarami i orkiestrą do Kościoła Katedralnego.

Po wysłuchaniu Mszy św. na pomyślność obrad Zjazdu, uczestnicy powrócili w pochodzie do domu.

Równocześnie udała się delegacja na cmentarz Obrońców Lwowa, gdzie złożyła wieniec na grobie poległych bohaterów.

Uroczystość otwarcia XIII Kongresu zbiegła się z uroczystością poświęcenia nowowybudowanego Domu Związkowego we Lwowie, w którym odbyły się obrady Kongresu. Poświęcenia Domu dokonał ksiądz Arcybiskup Twardowski, wygłaszając na zakończenie tej uroczystości podniosłe przemówienie, w którem zobrazował rolę i znaczenie Poczty, Telegrafu i Telefonu dla kraju i społeczeństwa, wyraził uznanie dla ciężkiej i ofiarnej pracy pocztowców, zakończył zaś swe przemówienie wyrażeniem nadziei, że mimo wszelkie przeszkody Związek istnieć i rozwijać się będzie nadal, nawołując do wytrwania przy organizacji.

Po tej uroczystości przystąpiono do otwarcia Zjazdu.

Na wstępie przemawiali: Reprezentant Pana Ministra Poczt i Telegrafów, Dyrektor Departamentu Pocztowego w M. P. i T., Dr. A. Owsionka *), przedstawiciele województwa Lwowskiego, Władz i urzędów, mających siedzibę na terenie miasta Lwowa, przedstawiciele innych Związków Pracowników Państwowych oraz organizacyj, działających na terenie Poczty, Telegrafu i Telefonu, jak Pocztowego Przysposobienia Wojskowego, Związku Niższych Pracowników P. T. i T., i t. p.

Szczególnie znamiennem było przemówienie Inspektora Ministerstwa Poczt i Telegrafów p. Poznańskiego, który w męskiej, pełnej szczerych akcentów mowie, zdementował szerzone wśród członków Związku pogłoski o nieżyczliwem ustosunkowaniu się Władz Pocztowych do organizacji, podkreślając z całym naciskiem, że Władze te, a w szczególności Pan Minister P. i T. żywo interesują się działalnością i rozwojem organizacyj pracowniczych i warunkami pracy i bytu pracowników Przedsiębiorstwa.

Kończąc swoje przemówienie, p. Inspektor Poznański obiecał w Imieniu Pana Ministra jaknajdalej idące poparcie słusznych postulatów naszego Związku.

Entuzjastyczne oklaski, jakiemi audytorjum przyjęło przemówienie p. Inspektora Poznańskiego, wskazują najwymowniej, że zajęcie przez nasze Władze wyraźnie przychylnego dla prac Związku stanowiska, oraz potępienia knowań nieodpowiedzialnych jednostek, usiłujących zakłócić harmonję współpracy między Administracją a Związkiem, zostało należycie ocenione i przyjęte tak samo serdecznie i szczerze, jak szczerze i serdecznie wypowiedziane zostało.

W imieniu Zarządu Głównego Pocztowego Przysposobienia Wojskowego powitał Zjazd urzędujący Wiceprezes p. Dobrzański, podkreślając, że bratnia organizacja P. P. W. chętnie podejmie współpracę ze Związkiem Pracowników P. T. i T. dla dobra zrzeszonych w obu tych organizacjach członków i przedsiębiorstwa P. P. i T. i T.

Obrady Zjazdu toczyły się w poważnym nastroju, w zrozumieniu celów i zadań Związku, potrzeby wzmocnienia spoistości organizacyjnej oraz usunięcia wpływów ubocznych, czego dowodem szereg uchwał wagi zasadniczej, jak: regulamin wykona-

*) Przemówienie p. Dyrektora Owsionki podajemy osobno.

DATOWNIKOWSKI

Motto: „Nic nie spędzać nigdy w dół.
Lecz do coraz wyższych kół
Iść — przez drugich podnoszenie".
Z. Krasiński.

Związkowa fala Nr. 1

Tak się jakoś złożyło, że przed wprowadzeniem w życie rozporządzenia Pana Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 31 sierpnia 1935 r. o organizacji państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" — masy pocztowe w dniu 21 stycznia r. b. za pośrednictwem swych przedstawicieli, zebranych na XIII Walnym Zjeździe Delegatów we Lwowie, powołały do Zarządu Głównego naszego Związku większość nowych ludzi, co każe przypuszczać, że i w życiu związkowem zapanuje wkrótce — może razem z nową organizacją Poczty nowa era.

Organizacja ta nie zmieni jednak naszych warunków pracy tak długo, jak długo Koleżanki i Koledzy, rozsiani po różnych Grajdołkach i Pipidówkach, nie zaczną zabierać głosu na łamach swej prasy zawodowej w sprawach żywo ich obchodzących.

Skutki kryzysu odbiły się niewątpliwie i na prasie pocztowej, bo o ile dawniej pojawiały się w „Poczcie" śmiałe i rzeczowe artykuły, traktujące zarówno o nowych przepisach służbowych, jak i o codziennem życiu pocztowców — o tyle dzisiaj podobne artykuły czyta się b. rzadko.

Na obecny stan rzeczy składa się w pierwszym rzędzie pesymizm jaki zapanował w świecie pocztowym po ostatniem obniżeniu stopy życiowej każdego z nas. Następnie daje się zauważyć, u Kolegów wyczerpanie nerwowe, spowodowane pracą po kilkanaście godzin na dobę, brakiem przerwy obiadowej w dnie jarmarczne i targowe i t. p. Istnieje nadto wszędzie jakiś nieuzasadniony lęk, jakieś zniechęcenie do wszystkiego, z któremi to objawami, jako szkodliwemi, dla Związku i dla Poczty — trzeba walczyć.

Aby ten stan rzeczy zmienić, autor niniejszej pogawędki zwrócił się do obecnego Prezesa Zarządu Głównego Związku, kol. Czesława Tykwińskiego, z propozycją, czy Związek nie reflektowałby na jego bezinteresowną współpracę w „Poczcie" pod warunkiem, że każdy numer będzie zawierał opowiadania na aktualne tematy, pisane przez autora, wzgl. czytelników „Poczty" pod stałym tytułem „Związkowa Fala".

Wspomniana propozycja została przyjęta tego samego dnia, wobec czego autor przystępuje do pracy z tem przekonaniem, że jego bezinteresowna praca znajdzie uznanie Koleżanek i Kolegów.

„Związkowa Fala" będzie redagowana stylem niewymuszonym, codziennym. Będzie to cykl opowiadań, różniących się tylko kolejnym numerem, dlatego, że niejeden z Kolegów będzie je napewno przechowywał. Przypuszczać należy, że w tej kolekcji nie zabraknie utworów licznych Kolegów, zwłaszcza „kierupotów" z prowincji, specjalnie bliskich sercu „Związkowej Fali".

Aby nikogo nie przerażać, uprzejmie wyjaśniam, że „Związkowa Fala" nie będzie się wzorowała na wyczynach „Wesołej Lwowskiej Fali", transmitowanej co niedzielę o godz. 21-ej przez Rozgłośnię Lwowską, natomiast będzie:

1) informowała Pana Ministra Poczt i Telegrafów o tem, że pocztowcy z niecierpliwością oczekują na uproszczenie manipulacyj pocztowych, telegraficznych i telefonicznych, zapowiedziane w odezwie z dnia 1 października 1934 r.;

nia budżetu, regulamin dla Zarządu Głównego, Okręgów Organizacyjnych, Kół Miejscowych, Komisyj Rewizyjnych i t. p.

Jeśli nawet były pewne zgrzyty, — wywołane one zostały wystąpieniem niepoczytalnych jednostek, usiłujących z obecności na Zjeździe stworzyć sobie odskocznię dla własnych, mniej lub więcej przejrzystych celów. Zakusy te jednak spotkały się z natychmiastową, zdecydowaną odprawą, co jest dowodem, że delegaci na Zjazd stanowili naprawdę wykładnik opinji wszystkich członków Związku i nie pozwolili na niewłaściwe traktowanie spraw organizacyjnych.

Po przemówieniach powitalnych, Zjazd postanowił wysłać depesze hołdownicze do: Pana Prezydenta Rzeczypospolitej, Generalnego Inspektora Sił Zbrojnych, Prezesa Rady Ministrów, oraz Ministra Poczt i Telegrafów.

Przystępując do właściwych obrad, wybrano Prezydjum Zjazdu w osobach: Kol. Jaskulskiego, Warszawa, jako Przewodniczącego, Tykwińskiego, Warszawa, Krajewskiego, Lwów, Sarnowskiego, Toruń — jako zastępców Przewodniczącego. Na sekretarzy powołano kolegów: Zdrodowskiego z Warszawy, Olszewskiego ze Lwowa, Jaśkiewicza z Poznania i Platzka z Łodzi. Do poszczególnych Komisyj wybrano: a) Skrutacyjno - Wyborcza — kol. kol. Schab, Ostrzyżek, Kwietniewska, Popiołek, Szczyrba, Olszewski, Korman, Frysztak, Luboński, Jaszcz, Burda, Hillar, Wojciechowski, Markiewicz, Felchnerowski, Kostro; b) Ustawodawstwa Pracowniczego — kol. kol. Czapliński, Krupiński, Baran, Jarosiński, Tarsia, Kocyłowski, Łukasiewicz, Kostecki; c) Poprawy Bytu — kol. kol. Baran, Niedźwiedź, Szurgott, Grzyb, Sarnowski, Lesiecki, Tejkowski, Reiss, Juszczak, Majer,, Świątek, Delimata, Burda, Pilich; d) Organizacyjna — kol. kol. Ciecierski, Włodarski, Mantey, Wejchan, Borek, Szwaja, Sobocki, Zdyb, Stangreciak; e) Samopomocy — kol. kol. Piotrowski, Łukomski, Marszalski, Köhler, Wrzeszczyński, Łapok, Niemkiewicz, Makutynowicz, Modliński; f) Budżetowa — kol. kol. Kicman, Krajewski, Marciniak, Stolorz, Kania, Wardowski, Jagła, Sak, Borszewska, Sas, Jaskulski.

Protokół z XII Walnego Zjazdu Delegatów odczytany przez kol. kol. Modlińskiego i Schaba, przyjęto bez dyskusji.

Ponieważ ustępujący Zarząd Główny sprawozdanie ze swej działalności ogłosił drukiem (sprawozdanie w całości podane zostało w N-rze 1 i 2 „Poczty" z 1936), przystąpiono do dyskusji nad sprawozdaniem ustępującego Zarządu.

W dyskusji głos zabierali: kol. Świderski (Warszawa), Niemkiewicz (Gdynia), Szurgott (Warszawa), Tykwiński (Warszawa), Korman (Kraków), Rudnicki (Lwów), Stolorz (Katowice), Markiewicz (Wilno), i inni.

Po długiej i ożywionej dyskusji, Zjazd uchwalił wniosek Komisji Rewizyjnej, udzielający ustępującemu Zarządowi absolutorjum.

PRZEMÓWIENIE P. DYREKTORA OWSIONKI

W imieniu Pana Ministra Poczt i Telegrafów witam dzisiejszy Kongres i życzę zebranym Delegatom, by obrady dzisiejsze były dla Związku jaknajbardziej owocne, by szeregom związkowym przyniosły największe korzyści i by odbywały się w atmosferze zrozumienia istotnych potrzeb organizacji.

W dzisiejszych warunkach, w jakich żyje Państwo i społeczeństwo, potrzeby te wielorakie są i różnorodne. Musimy, jako dobrzy obywatele kraju, znać hierarchję tych potrzeb i nie możemy interesu osobistego, choćby był najsłuszniejszy, wysuwać na pierwszy plan tam, gdzie chodzi o dobro Państwa.

Pan Minister polecił mi podkreślić, że docenia wysiłki szeregów związkowych dla dobra ogólnego i że pragnąłby, by wysiłki te nadal miały na celu wyłącznie owo dobro ogólne, czyli z jednej strony dobro Rzeczypospolitej, ze strony drugiej — istotne dobro pracownika pocztowego.

Napewno wszyscy będziemy jednego zdania, że dobro ogólne wymaga konsolidacji sił społecznych, wymaga współpracy wszystkich czynników, a więc i organizacyj na terenie naszego resortu, które na rzecz dobra wspólnego pracują. Nie uchylamy się od tej współpracy! Tam gdzie jest dobra wola, muszą być przecie i dobre rezultaty.

Pragnę tu podkreślić, iż o niemałem znaczeniu winna być troska Panów o usprawnienie gospodarki w organizacji.

Władze mają i mieć będą na uwadze to, by świadczenia członków na rzecz organizacyj były właściwie i z pożytkiem dla nich użytkowane.

Sprawy te w każdej instytucji, a tem więcej w organizacji społecznej są zależne od doboru odpowiednich ludzi, którzy mają reprezentować daną organizację.

Władze Ministerstwa Poczt i Telegrafów oczekują, że wybrani przez dzisiejszy Zjazd Delegatów Kół Miejscowych przedstawiciele Związku będą dawać gwarancję tak pojętej współpracy, troski o dobro przedsiębiorstwa i pracowników oraz racjonalnej gospodarki Związku, i zapewniają, że tacy przedstawiciele znajdą daleko idące zrozumienie i poparcie.

Biorąc powyższe pod uwagę, życzę Zjazdowi pomyślnych wyników obrad.

W wyniku sprawozdań poszczególnych Komisyj, uchwalono następujące rezolucje:

KOMISJA USTAWODAWSTWA PRACOWNICZEGO.

1) Przeprowadzenia w najbliższym czasie — zgodnie z oficjalnem zapewnieniem — awansów, przy przestrzeganiu zasady starszeństwa służbowego, ilości lat służby, przy równych kwalifikacjach. W pierwszym rzędzie objęcia awansami tych, którzy pobierają dodatek wyrównawczy

2) Przyznania sił zastępczych na czas urlopów wypoczynkowych w tych urzędach, które własnemi siłami, wobec niedostatecznego personelu, urlopów tych wykorzystać nie mogą, opierając się na oświadczeniu Pana Ministra P. i T.

3) Przyznania pracownikom P. P. T. i T. dobrodziejstw, wypływających z rozporządzenia Pana Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16.III.1918 roku (Dz. U. R. P. N. 35) o umowie o pracę. Postulat ten może być przeprowadzony tylko drogą zwiększenia liczby personelu w urzędach i drogą zniesienia jaknajrychlej zbędnych i nierentownych działów służby.

4) Przyznania pracownikom P. P. T. i T. norm urlopowych w zależności od lat służby, a nie grup uposażenia.

5) a. Przywrócenia dobrze już nabytych uprawnień emerytalnych w służbie zaborczej, przyznanych ustawami z 1923 r.,

b. zaliczania nabywania praw emerytalnych po 10 latach nieprzerwanej służby.

6) a. Przystosowania tytułów służbowych w resorcie P. P. T. i T. do poszczególnych grup uposażenia, osobno dla urzędników i pracowników zwanych obecnie pracownikami fizycznymi,

b. wprowadzenia tytułu dla pracowników fizycznych „podurzędnik".

7) Dążenia do zmiany przepisów dyscyplinarnych w tym kierunku, aby obwinionemu pracownikowi przysługiwało prawo korzystania z obrońcy zawodowego, t. j. adwokata.

8) Ustanowienia w postępowaniu dyscynarnem trzeciej Najwyższej Instancji Kasacyjnej.

9) Przyznania pierwszeństwa przy przyjmowaniu do służby dzieciom pracowników pocztowych, oraz dzieciom po zmarłych pracownikach pocztowych.

---

2) zachęcała Kolegów, którzy dotąd nie zabierali głosu w prasie związkowej, aby pisali opowiadania i artykuły do „Fali" w przekonaniu, że tą drogą zbierze grono Kolegów, mocnych w piórze, którzy z czasem zaczną wydawać może własne pisemko lub też książki;

3) poruszała w sposób rzeczowy sprawę organizacji pracy P. P. T. T., albowiem są tu zainteresowani członkowie Związku, odczuwający skutki powodzi komunikatów i zatrudniania ponad normę;

4) ułatwiać i uprzyjemniać życie czytelnikom „Poczty", darząc ich życzliwem słowem i pożyteczną radą, poruszając na swych łamach ich bolączki i t. p.;

5) zwalczać różnego typu ludzi o zużytych mózgach na odpowiedzialnych nieraz stanowiskach, którzy swą głupotą zatruwają życie członkom naszego Związku i są ciężkim nabytkiem dla P. P. T. T.

„Związkowa Fala" mniema, że jej poczynania zostaną przyjęte z uznaniem zarówno przez Władze pocztowe, dla których nie może być rzeczą obojętną, co myśli i czuje ich personel, jak i przez Członków Związku.

Uprzejmie proszę Czytelników „Poczty", aby byli łaskawi krytykować, na kartkach pocztowych (Redakcja „Poczty" dla „Związkowej Fali", Warszawa, Bednarska 25), poczynania „Fali" — bez względu na to, czy krytyka wypadnie dodatnio, czy ujemnie, zaznaczając, jakie sprawy należałoby poruszać.

Proszę również, aby Koledzy, mający czas i czujący się na siłach, nadsyłali swe utwory, dotyczące życia pocztowego, pisane na jednej stronie (z marginesem), celem umieszczenia, wzgl. zużytkowania na łamach „Fali". Należałoby opisywać (bez przesady), takie momenty, jak: stan kieszeni o godz. 12-ej każdego pierwszego, gdy już podjęło się gotówkę i stan kieszeni o godz. 20-ej tego samego dnia, gdy się popłaciło długi; miejscowe warunki pracy (długość dnia roboczego) i co — zdaniem autora — należałoby uczynić, aby istniejące warunki polepszyć; jak żyją i pracują inni pracownicy państwowi i samorządowi i t. p.

Wszystkie listy dla „Fali" proszę podpisywać imieniem i nazwiskiem oraz zaznaczać, czy nazwisko ma być drukowane.

Drugi numer „Fali" poświęcę Związkowi, trzeci — organizacji pracy P. P. T. T.

Uwagi Kolegów do następnych numerów „Fali" będą przezemnie mile widziane.

10) Przyjmowania w miarę wolnych miejsc tych wartościowych pracowników, którzy zostali zwolnieni ze służby z powodu redukcji, względnie reorganizacji urzędów.

11) Zniesienia arkuszy doręczeń emerytur i rent dużego formatu, celem utrzymania tajemnicy służbowej.

12) Przyznania dodatków funkcyjnych kierownikom oddziałów większych urzędów, bez względu na to, czy posiadają tytuł kierownika oddziału, czy też nie, a spełniają funkcje kierownika oddziału.

13) Przywrócenia uposażeń pracowników pocztowych według ustawy uposażeniowej z 9.V.1923 r.

14) Przeciwstawienia się wprowadzeniu zarządzeń o redukcji mężatek.

15) Mianowania na etat pracowników kontraktowych i prowizorycznych po zadawalającym wyniku okresu służby prowizorycznej. Okres prowizorycznej służby nie powinien przekraczać lat 5.

16) Ubezpieczenia od wypadków pracowników etatowych i pracowników prowizorycznych w myśl wymagań Państwa w stosunku do pracodawców prywatnych.

17) Zmiany przepisów o powoływaniu na kursy zawodowe tylko pracowników ze średniem i wyższem wykształceniem. Kursy te winny być dostępne dla wszystkich uzdolnionych *nieprzeciętnie*.

18) Wzięcia pod szczególniejszą uwagę postanowień Statutu Związku, § 56 pkt. 9, w sprawie ścisłego współdziałania z władzami Zarządu Pocztowego w kierunku ulepszenia i usprawnienia urządzeń a szczególnie przepisów pocztowych i dążenia do likwidacji zbędnych i nierentownych działów służby, nie związanych z pocztą i telegrafem.

19) Wprowadzenia do przepisów o kwalifikacjach oceny kwalifikacyjnej „bardzo dobry".

20) Uzupełnienia przepisów o kwalifikowaniu pracowników, by oceny roczne były podpisywane również i przez kierowników odziałów, w których kwalifikowany pracownik jest zatrudniony.

Sprawozdawcą Komisji był Kol. Łukasiewicz.

KOMISJA POPRAWY BYTU I WARUNKÓW PRACY

1) Wprowadzenia automatycznych awansów i szczeblowania na zasadach rozporządzenia Min. P. i T. z 1928 roku.

2) Przywrócenia dodatków rodzinnych na wzór ostatniej ustawy uposażeniowej pracowników samorządowych.

3) Bezwzględnych awansów dla tych wszystkich pracowników, którzy bez własnej winy nie awansowali w ostatnich 8-miu latach, a znane są wypadki nieawansowania od 1918 roku.

4) Przesunięcia do wyższych grup tych, którzy wstąpili w związek małżeński po wyjściu ustawy o przeszeregowaniu, nie licząc tego jako awans.

5) Rewizji nieuwzględnionych wniosków odwoławczych w sprawie krzywdzącego zaszeregowania.

6) Definitywnego uregulowania spraw dodatków funkcyjnych, za nocną służbę, ambulansową, za służbę w niedzielę i święta, w dni targowe i odpustowe, za czynności P. K. O., za inkaso ubezpieczeniowe, za manca kasowe, a nadto zwolnienia od podatku dochodowego wyżej wymienionych wynagrodzeń.

7) Przyznania zniżek kolejowych 50% od każdorazowo obowiązującej osobowej taryfy kolejowej.

8) Otrzymania 3 bezpłatnych biletów w roku na przejazd kolejami.

9) Zwolnienia pracowników pocztowych od opłat radjowych.

10) Przyznania ekwiwalentu na umundurowanie dla pracowników umysłowych, na warunkach przyznanych pracownikom fizycznym.

11) Skrócenia okresu używalności po szczególnych jednostek mundurowych przydzielonych pracownikom fizycznym i obniżki wygórowanej ceny munduru.

12) Na wypadek nieuwzględnienia postulatów zawartych w punktach 10 — 11, wypłacenia odpowiedniego odszkodowania za używanie własnego munduru.

13) Przyznania swobodnego wyboru lekarza i nieskrępowania względami oszczędnościowemi przepisywania lekarstw przez lekarzy umówionych.

14) Przyznania pracownikom pocztowym pomocy dentystycznej na tych samych zasadach, co i pomocy lekarskiej wogóle.

15) Przyznania prawa do pomocy lekarskiej żonom i dzieciom emerytów oraz 50% zniżki kolejowej.

16) Nieskrępowania względami oszczędnościowemi wystawiania kart skierowania do zakładów leczniczych i miejscowości kuracyjnych.

17) Zniesienia opłat stemplowych od kart porady.

18) Przyznania praw do zwrotu kosztów przejazdu pracownikom chorym z ośrodków, nie mających lekarzy.

19) Przyznania 75% zniżki na wszystkie lekarstwa.

20) Przyznania emerytom prawa do otrzymania kart porady z urzędów pocztowych w miejscu ich przebywania.

21) Zwolnienia od opłat przesyłek listowych pracowników pocztowych.

22) Bezwzględnego zaliczania całości lat służby zaborczej oraz podwójnego zaliczania czasu wojny światowej.

Biorąc powyższe pod uwagę, życzę Zjazdowi pomyślnych wyników obrad.

23) Przyznawania urlopów wypoczynkowych od 4 do 6 tygodni w miesiącach letnich, przy równoczesnem przyznawaniu sił zastępczych.

24) Zwolnienia dzieci pracowników pocztowych od opłat szkolnych w szkołach średnich państwowych i z prawem publiczności, oraz na wyższych uczelniach.

25) Bezwzględnego zaprzestania przyjmowania do służby pocztowej emerytów, a obsadzania stanowisk opróżnionych przez ludzi z przygotowaniem fachowem.

26) Zniesienia remuneracyj, a przydziału tego funduszu na równomierne obdzielenie wszystkich pracowników p. t. w okresie Świąt Bożego Narodzenia i Wielkiej Nocy.

27) Przydziału bezpłatnego mieszkania służbowego dla naczelników urzędów.

28) Zniesienia urzędowania w ostatnią niedzielę przed Świętami Bożego Narodzenia i Wielkiej Nocy.

29) Przestrzegania ustawy o ośmiogodzinnym dniu pracy.

30) Przyznania specjalnych dodatków dla Śląska i ośrodków przemysłowych.

31) Przestrzegania godzin służbowych przewidzianych ordynacją pocztową i przywrócenia mocy zarządzenia z roku 1926 o zamykaniu okienek po upływie godzin służbowych.

32) Umożliwienia pracownikom fizycznym dojścia do VI-ej grupy uposażeniowej.

33) Urządzenia działów pieniężnych i okienek na wzór urządzeń w bankach, t. j oddzielenia każdego pracownika zosobna w kabinę siatkową lub inne ogrodzenie, zamykane od wewnątrz.

34) Ujednostajnienia norm ilości znaczków w arkuszach po 100 sztuk.

35) Skasowania przenoszenia sum dziennych, przyjętych przekazów i opłat pocztowych z dnia poprzedniego na wszystkie arkusze zużyte w dniu bieżącym w księdze przyjętych przekazów, z uwagi na to, że kilkasetkrotne przenoszenie tych sum jest czynnością zupełnie zbędną.

36) Wprowadzenia arkuszy przyjęć paczek na 10 dowodów nadania jednostronnych.

37) Ujednostajnienia typu urządzeń biurowych.

Sprawozdawcą Komisji Poprawy Bytu i Warunków Pracy był kol. Niedźwiedź.

KOMISJA ORGANIZACYJNA

1) XIII Walny Zjazd Delegatów przyjmując z uznaniem oświadczenie przedstawiciela Zarządu Głównego Pocztowego Przysposobienia Wojskowego, dotyczące nawiązania współpracy ze Związkiem Pracowników Poczt, Telegrafów i Telefonów R. P., wyraża pełną i najszczerszą gotowość do tej współpracy i poleca nowowybranemu Zarządowi Głównemu nawiązanie w tej sprawie odpowiednich rozmów z Zarządem Głównym P. P. W.

2) Zjazd Delegatów przyjmując z prawdziwem zadowoleniem powstanie Bloku Związków Pracowników Pocztowych, jako wyrazu zacieśnienia solidarności zawodowej, zapewnia w imieniu reprezentowanej przez siebie organizacji pragnienie dalszej najściślejszej współpracy ze Związkami Pracowników Pocztowych i poleca nowowybranemu Zarządowi Głównemu kontynuowanie działań w tym kierunku podjętych przez poprzedni Zarząd.

Na wniosek Komisji Organizacyjnej Zjazd uchwalił następujące regulaminy:

1) regulamin pomocy prawnej,
2) regulamin dla Zarządów Okręgów organizacyjnych,
3) regulamin dla Zarządów Kół Miejscowych,
4) regulamin dla Komisyj Rewizyjnych,
5) regulamin dla Sądów Koleżeńskich.

Na podstawie zgłoszonych uchwał Zjazdów delegatów okręgów i Walnych Zebrań Kół Miejscowych, nadano godności honorowe następującym członkom Związku:

a) Kol. Kaznowskiemu Tadeuszowi — godność honorowego Prezesa Zarządu Okręgowego w Krakowie, za zasługi na polu organizacyjnem,
b) Kol. Depcie Janowi—godność honorowego Prezesa Koła Miejscowego w Rybniku, jako pierwszemu Prezesowi tego Koła oraz za zasługi w rozwijaniu organizacji,
c) Kol. Kormanowi Ignacemu — godność honorowego skarbnika Zarządu Okręgowego w Krakowie, za długoletnie zasługi na tem stanowisku organizacyjnem i prace, zmierzające do konsolidacji Związku
d) Kol. Kozakiewiczowi Konstantemu — godność honorowego Sekretarza

Zarządu Okręgowego w Wilnie, za długoletnią gorliwą i sumienną pracę organizacyjną.

Jednocześnie Zjazd polecił nowowybranemu Zarządowi Głównemu, aby wszystkim osobom piastującym godności honorowe zostały przesłane odpowiednie dyplomy i specjalne odznaki związkowe.

W sprawach warunków i organizacji służby uchwalono:

Zważywszy, że kobiety w służbie pocztowo-telegraficznej i telefonicznej stanowią obecnie około 30% ogółu urzędników tego zawodu, że swą gorliwą, ofiarną i wytrwałą pracą przyczyniły się poważnie do rozwoju Polskiej Poczty, Telegrafu i Telefonu; że zgodnie z Konstytucją i prawem cywilnem są równorzędnymi z mężczyznami obywatelami Państwa; że redukcja mężatek jako reguła, przepis czy prawo, rozluźni instytucję rodziny; — musi wywołać dalsze bezrobocie w grupach innych pracownic, jak np. służby domowej, krawieczczyźnie, pomocy nauczycielskiej i t. p., oraz spowoduje dolszą pauperyzację stanu urzędniczego i uniemożliwi samoobronę przed deklasacją świadomej swego posłannictwa w społeczeństwie inteligencji pracującej, bez której kulturalne państwo istnieć nie może. Redukcja urzędniczek-kobiet w Belgji i Anglji wykazała nieskuteczność tego środka w zwalczaniu klęski bezrobocia. Biorąc powyższe pod uwagę, XIII Walny Zjazd Delegatów wyraża opinję, że jedynie skutecznemi drogami prowadącemi do istotnego zmniejszenia się bezrobocia i rozwiązania trudności gospodarczych kraju, są przedewszystkiem:

a) zakaz zajmowania kilku posad, zarówno w służbie państwowej jak i w przedsiębiorstwach prywatnych,

b) zakaz zwiększania kadr młodych emerytów, gdyż jest to szkadliwe dla Państwa — młody emeryt bowiem, nie uzyskawszy dostatecznego zaopatrzenia, z konieczności zajmuje inną posadę, do której Skarb Państwa dopłaca jeszcze emeryturę,

c) zakaz zatrudnienia wsłużbie państwowej emerytów,

d) obniżenie granicy wieku do wysługi emerytalnej w służbie państwowej do 55 lat życia, jak to już zostało wprowadzone we Francji, z równoczesnem zakazem zatrudnienia kogokolwiek w służbie państwowej po przekroczeniu tej granicy wieku,

e) zupełna likwidacja karteli, co dzięki wolnej konkurencji spowoduje poważną zniżkę cen artykułów przemysłowych i zwrócie się nożyc między temi cenami, a cenami produktów rolnych i temsamem umożliwi rolnictwu konsumpcję produkcji miast.

W tym celu Zarząd Główny wystąpi z memorjałami, z prośbą o zaniechanie zarządzeń w sprawie redukcji kobiet-mężatek w służbie pocztowo-telegraficznej i telefonicznej i w ramach uprawnień statutowych powołała sekcje kobiece, przy Zarządzie Głównym, Okręgach i Kołach Miejscowych.

W dziedzinie innych zainteresowań XIII Zjazd stwierdza: 1) konieczność komulowania przepisów i zarządzeń jedynie w Dzienniku Urzędowym M. P. i T., gdyż umieszczanie tych zarządzeń w Dzienniku Taryf i w Dzienniku Zarządzeń Dyrekcji, niezwykle utrudnia należyte zapoznanie się z przepisami, zwłaszcza przy dość częstych zmianach tych przepisów;

2) konieczność skrócenia norm używalności mundurów niższych funkcjonarjuszów pocztowych, polepszenia gatunku umundurowania letniego, oraz wprowadzenia ekwiwalentu za umundurowanie pracowników umysłowych, zgodnie z odnośnemi memorjałami, złożonemi w M. P. i T. przez Zarząd Główny Związku;

3) przyznania listonoszom wiejskim, doręczycielom telegramów i dozorcom sieci telekomunikacyjnej wynagrodzenia za używanie własnych rowerów, tam, gdzie jest to uznane za konieczne dla sprawności służby;

4) uwzględnienia przy przyjęciach do służby pocztowo-telegraf. przedewszystkiem dzieci pracowników pocztowych;

5) wydanie przez M. P. i T. odpowiedniego okólnika w przedmiocie niedopuszczalności karcenia personelu wobec interesantów pocztowych;

Celem podniesienia obrotów i dochodowości oraz dalszego usprawnienia niektórych działów służby, Komisja Organizacyjna uważa za właściwe:

1) przywrócenie opłat za dodatkowe wyszukiwanie przesyłki rejestrowej w dokumentach — za każde przejrzenie 2.000 pozycyj odnośnych dokumentów 50 groszy, najwyżej jednak 2,50 zł.;

2) wprowadzenie nakładów wszelkiego rodzaju znaczków pocztowych w arkuszach po 100 sztuk, co przyśpieszy wykonywanie czynności przy okienku i przyczyni się do ochrony funkcjonarjuszów od omyłek przy sprzedaży znaczków;

3) zastąpienie wykazów odręcznych odpowiednim nakładem druków, gdyż odręczne sporządzanie wykazów absorbuje zbyt wiele czasu.

Komisja zaznacza, że opracowując przekazy jej materjał, uznała za właściwe przekazać część zgłoszonych wniosków do Zarządu Głównego, jako podlegających Jego kompetencji. Wnioski te zostały skompletowane w osobnym zeszycie.

Sprawozdawcą Komisji Organizacyjnej był kol. Stangreciak Józef.

WYPŁACONE ZAPOMOGI

kolegom, którzy ulegli w służbie nieszczęśliwym wypadkom:

1) kol. Janczura, Kraków 2, ambulanser 175 zł.;

2) kol. Olas Józef, Kraków 2, ambulanser, 175 zł.;

3) kol. Satora Jan, Kraków 2, ambulanser, 175 zł.;

4) kol. Korbasiński Wł., Warszawa 2, ambulanser, 100 zł.

KOMISJA SAMOPOMOCY

Na wniosek Komisji Samopomocy, Zjazd uchwalił nowy regulamin Funduszu Odpraw, który w całości podajemy na innem miejscu.

Pozatem wyniesiono uchwałę zalecającą nowowybranemu Zarządowi rozpoczęcie akcji zmierzającej do centralizacji kas samopomocy i kas pogrzebowych.

Sprawozdawcą Komisji Samopomocy był kol. Stanisław Modliński.

KOMISJA SKRUTACYJNO - WYBORCZA

Po sprawozdaniu przewodniczącego tej Komisji, kol. Schaba Juljusza, który przedstawił uzgodnioną listę kandydatów, dokonano wyborów nowych władz Związku, w drodze dwukrotnego tajnego głosowania.

Po wyborach, również w drodze tajnego głosowania, nastąpiło ukonstytuowanie się wybranego Zarządu, Komisji Rewizyjnej i Sądu Koleżeńskiego, w następującym składzie.

ZARZĄD GŁÓWNY ZWIĄZKU:

A. Wydział Wykonawczy (Prezydjum): **Tykwiński Czesław** — Prezes, Warszawa, **Sas Antoni** — Wiceprezes, Poznań, **Założny Aleksander** — Wiceprezes, Warszawa, **Rudnicki Roman** — Wiceprezes, Lwów, **Ślizowski Kazimierz** — Sekretarz, Kraków, **Geske Rajmund** — Sekretarz, Warszawa, **Kostro Władysław** — Skarbnik, Warszawa, Min. P. i T., **Piasecka Janina** — Zast. skarbnika, Warszawa.

B. Członkowie: Kaznowski Tadeusz, Kraków, Luboński Franciszek, Katowice, Reiss Franciszek, Katowice, Makutynowicz Aleksander, Wilno, Manthey Leon, Bydgoszcz, Włodarkiewicz Władysław, Poznań, Markiewicz Edward, Wilno, Rogulski Wojciech, Warszawa, Matuszewski Ludwik, Warszawa, Kieman Wacław, Warszawa, Köhler Emil, Lublin, Świątek Franciszek, Kraków, Borysławski Tadeusz, Lublin, Szczyrbsa Jan, Lwów, Platzek Robert, Warszawa, Niemkiewicz Kazimierz, Bydgoszcz, Borkowski Bronisław, Lwów.

C. Zastępcy Zarzdu Głównego: Grylicz Eugenjusz, Warszawa, Mayer Eugenjusz, Kraków, Adamczak Jan, Poznań, Wołczyński Stefan, Warszawa, Łapok Alojzy, Katowice, Sak Wincenty, Wilno, Jagła Gracjan, Bydgoszcz I. K. R., Olszewski Eugenjusz, Lwów, Mazurek Stanisław, Lublin.

D. Główna Komisja Rewizyjna: Jaskulski Jakób Jerzy, Przewodniczący, Warszawa, Korman Ignacy, zast. przewodniczącego, Kraków, Ostrzyżek Stanisław, Sekretarz, Warszawa, Burda Cyprjan, Członek, Bydgoszcz, Krajewski Aleksander, Członek, Lwów.

E. Zastępcy Gł. Kom. Rewiz.: Jureczko Emanuel, Katowice, Popiołek Antoni, Warszawa.

F. Sąd Koleżeński: Ćwikłowski Michał, Przewodniczący, Lwów, Targowski Bolesław, Członek, Warszawa, Dobrzański Juljan, Członek, Kraków, Delimata Józef, Członek Wilno, Stolorz Wilhelm, Członek, Katowice.

G. Zastępcy. Wardowski Robert, Bydgoszcz, Piotrowski Wacław, Warszawa.

Regulamin Funduszu Odpraw

Związku Pracowników Poczt, Telegrafów i Telefonów Rzeczypospolitej Polskiej

I. Postanowienia wstępne.

§ 1.

Na podstawie art. 3-go Statutu Związku Pracowników Poczt, Telegrafów i Telefonów Rzeczypospolitej Polskiej ustanawia się Fundusz Odpraw Związku Pracowników Poczt, Telegrafów i Telefonów Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie.

§ 2.

Funduszowi jako instytucji składowej Związku, nie służą prawa osoby prawnej.

Za wszelkie zobowiązania Funduszu oraz za jego majątek i kapitały odpowiada Związek całością swego majątku. Właściwe władze Funduszu(powołane w drodze przewidzianej niniejszym regulaminem, są uprawnione do zawierania w imieniu Związku na rzecz Funduszu wszelkich umów, zobowiązań, dokonywania wszelkich tranzakcyj, również hipotecznych, przyjmowania darowizn i zapisów oraz reprezentowania Związku w zakresie spraw, wchodzących w zakres działalności Funduszu, wobec władz państwowych, administracyjnych i sądowych, instytucyj samorządowych, prywatnych i społecznych, tudzież wobec osób prywatnych.

II. Nazwa, cel, teren, siedziba i sposób działalności.

§ 3.

Fundusz nosi nazwę: Związek Pracowników Poczt, Telegrafów i Telefonów Rzeczypospolitej Polskiej — Fundusz Odpraw.

§ 4.

Celem Funduszu jest: a) udzielanie jednorazowych zasiłków bezzwrotnych członkom w razie przeniesienia w stan spoczynku lub rozwiązania stosunku służbowego; b) udzielanie jednorazowych zasiłków bezzwrotnych w razie śmierci członka przed przeniesieniem w stan spoczynku lub rozwiązaniem stosunku służbowego osobom wskazanym przez zmarłego członka przed jego śmiercią, a w braku wskazania — jego prawnym spadkobiercom na zasadach prawa cywilnego; c) udzielanie członkom lub osobom przez nich wskazanym jednorazowych zasiłków bezzwrotnych w razie, gdy członek ulegnie w związku z pełnieniem obowiązków służbowych, nieszczęśliwemu wypadkowi powodującemu utratę zdrowia lub życia przy działaniu siły mechanicznej zzewnątrz.

W pojęciu nieszczęśliwego wypadku mieści się każde uszkodzenie organizmu, które może być stwierdzone przez lekarza i które dotknęło członka bez jego woli, wskutek wydarzenia nagłego, zewnętrznego i nieprzewidzianego, działającego na organizm w sposób mechaniczny i gwałtowny, a w szczególności:

1) wypadki spowodowane katastrofą kolejową, napadem zbrojnym, porażeniem od pioruna i prądu elektrycznego,

2) wypadki, którym ulegli ubezpieczeni podczas dozwolonej przez prawo samoobrony lub podczas nakazanej przez prawo akcji ratowniczej,

3) zwichnięcia, naderwania i rozerwania mięśni i ścięgien, które nastąpiły wskutek nagłego wytężenia sił członka,

4) krwotoki organów wewnętrznych, nawet bez wyraźnych uszkodzeń ciała, o ile takowe znajdują się niewątpliwie w bezpośrednim związku przyczynowym z wypadkiem,

5) śmierć z uduszenia szkodliwemi wyziewami i gazami, jeśli nastąpiła bez woli ubezpieczonego.

Nie dają prawa do odszkodowania: wszelkie zwykłe choroby, stany chorobowe i ich następstwa, wszelkie zaraźliwe i epidemiczne choroby, przeziębienie, zmarznięcie i odmrożenie, udar słoneczny i wogóle wszelkie skutki działania temperatury powietrza; następstwa przewlekłego lub powtarzającego się wytężenia sił: wszelkie uszkodzenia organizmu, spowodowane przez samego ubezpieczonego; wszelkiego rodzaju uszkodzenia ciała powstałe wskutek leczenia, jak również będące następstwem operacyj chirurgicznych, o ile te ostatnie nie zostały wywołane przez wypadek, za który Fundusz Ubezpieczenia wypłaca odszkodowanie; samobójstwo lub jego usiłowanie, dokonane przez ubezpieczonego chociażby w stanie niepoczytalnym; wszelkie wypadki, które wynikły wskutek wad organicznych, drgawek, omdlenia, zawrotu głowy lub padaczki (epilepsji) i nieszczęśliwe wypadki, które wynikły wskutek nieprzestrzegania przez ubezpieczonego praw i przepisów wydanych, celem ochrony życia i zdrowia obywateli, wypadki, które wynikły podczas spełniania lub usiłowania spełniania przestępstwa, wypadki, którym uległ ubezpieczony w stanie wyraźnie nietrzeźwym, nieszczęśliwe wypadki, spowodowane przez trzęsienie ziemi, działania wojenne, pojedynki i bójki.

§ 5.

Wypłatę zasiłku przewidzianego w § 4-ym lit. a) i b) uskutecznia się bez względu na przyczynę przeniesienia w stan spoczynku lub rozwiązania stosunku służbowego oraz bez względu na to, czy członek jako pracownik państwowy nabył prawo do uposażenia emerytalnego, czy nie.

§ 6.

Siedzibą Funduszu Odpraw jest miejsce urzędowania Zarządu Głównego Związku Pracowników Poczt, Telegrafów i Telefonów Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 7.

Terenem działania Funduszu jest Rzeczpospolita Polska i Wolne Miasto Gdańsk. W razie utworzenia polskich urzędów pocztowych, telegraficznych i telefonicznych poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, Zarząd Główny Związku władny będzie mocą uchwały powziętej na swojem posiedzeniu plenarnem, rozszerzyć działalność Funduszu na odpowiednie placówki, z zachowaniem właściwych przepisów prawnych. Z chwilą uruchomienia specjalnej służby pocztowej, telegraficznej i telefonicznej o charakterze międzynarodowym (linje okrętowe, samolotowe i t. p.), członkowie Związku zatrudnieni w tym dziale służby podlegają przepisom niniejszego regulaminu i korzystają z określonych w nim uprawnień.

§ 8.

Czasu istnienia Funduszu Odpraw nie ogranicza się.

III. Dochody Funduszu Odpraw.

§ 9.

Dochody Funduszu Odpraw składają się z: a) składek miesięcznych, b) procentów od kapitałów, c) ruchomości i nieruchomości, d) legatów, zapisów i dotacji, e) dochodów nadzwyczajnych.

§ 10.

Dochody w ten sposób uzyskane stają się majątkiem Funduszu Odpraw Związku Pracowników Poczt, Telegrafów i Telegrafów i Telefonów Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 11.

Kapitał stanowiący Fundusz Odpraw może być użyty jedynie na wypłaty zasiłków bezzwrotnych, przy zachowaniu warunków i postanowień przewidzianych w § 4-ym niniejszego regulaminu oraz na pokrycie przewidzianych w budżecie Funduszu kosztów administracyjnych.

§ 12.

Odpowiedzialnym za kapitały i majątek Funduszu Odpraw jest Związek Pracowników Poczt, Telegrafów i Telefonów Rzeczypospolitej Polskiej.

IV. Lokata kapitałów.

§ 13.

Lokaty winny posiadać rentowność conajmniej w wysokości minimalnej stopy technicznej, ustalanej każdocześnie przez Ministerstwo Skarbu.

§ 14.

Dopuszczalne są następujące formy lokaty kapitałów: a) wkłady w bankach państwowych i komunalnych, opiewające na złote w złocie do wysokości 80% kapitałów, najwyżej z 6-miesięcznym okresem wymówienia; b) wkłady w Pocztowych Spółdzielniach pożyczkowo - oszczędnościowych na tych samych warunkach; c) wkłady a - vista w bankach państwowych i komunalnych opiewających na złote obiegowe do wysokości 20% kapitału; d) pożyczki hipoteczne w złotych w złocie, udzielane w pierwszej połowie wartości hipotecznej nieruchomości, która powinna być dochodowa, nadto termin tych lokat nie może być dłuższy, aniżeli 5-letni.

§ 15.

W wypadku wyczerpania się Funduszu Odpraw wskutek nieprzewidzianych okoliczności, Zarząd Główny Związku Prac. P. T. i T. R. P. ma prawo zebrać drogą nadzwyczajnych składek potrzebne na ubezpieczenie fundusze, na mocy uchwały plenarnego posiedzenia Zarządu Głównego Związku Prac. P. T. i T. R. P.

V. Reasekuracja.

§ 16.

Zarządowi Funduszu służy prawo zawarcia umowy reasekuracyjnej.

VI. Członkostwo.

§ 17.

Członkiem Funduszu Odpraw jest każdy członek Związku Pracowników Poczt, Tel. i Tel. R. P., opłacający regularnie miesięczną składkę związkową.

§ 18.

Z przewidzianej w § 17-ym składki związkowej jeden złoty przelewa się na rzecz Funduszu Odpraw.

§ 19.

Członek Związku Prac. P. T. i T. R. P. opłacający miesięczną składkę związkową nabywa prawa członka Funduszu Odpraw

przewidziane w § 4-ym lit. a) i b) po 12-miesięcznem pełnem należeniu do Funduszu Odpraw, licząc od pierwszego dnia miesiąca, za który zapłacona została pierwsza wkładka członkowska. Prawa członka Funduszu Odpraw przewidziane w § 4 lit. c) nabył członek Związku w dniu 15 listopada 1935 r. pod warunkiem, że w miesiącu tym zapłacił należną wkładkę członkowską i nadal ją regularnie opłaca oraz nie utracił prawa członkostwa z powodów wyszczególnionych w § 20 niniejszego regulaminu.

Członkowie Związku nowowstępujący nabywają prawa członka Funduszu Odpraw przewidziane w § 4 lit. c) od południa dnia następnego po dniu wpłacenia pierwszej składki członkowskiej.

Pracownicy przeds. państw. „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ mający ponad 30 lat służby policzalnej do wysługi emerytalnej, do Funduszu Odpraw nie mogą być przyjęci, co nie pozbawia ich prawa należenia do Związku.

§ 20.

Prawo członka do świadczeń przewidzianych w § 4 lit. a), b) i c) niniejszego regulaminu gaśnie: z chwilą wystąpienia lub wykluczenia ze Związku Prac. P. T. i T. R. P. oraz zalegania z opłatą składek miesięcznych.

§ 21.

Członkowie, którzy z własnej woli występują ze Związku Pracowników Poczt, Telegrafów i Telefonów R. P. względnie zostają z niego wykluczeni w myśl § 20-go statutu Związku, nie mają prawa żądać zwrotu wniesionych przez nich składek i innych wpłat i nie mogą rościć pretensji do majątku Funduszu Odpraw.

§ 22.

Do osób ponownie zapisujących się do Funduszu Odpraw ma zastosowanie artykuł 19-ty niniejszego regulaminu.

VII. Wysokość zasiłków.

§ 23.

Wysokość zasiłku bezzwrotnego przewidzianego w § 4 lit. a i b) wynosi: a) dla członków należących do Funduszu Odpraw od 1 roku do 2-ch 150 zł., ponad 2 — 4 lat — 250 zł. Dalszą progresję ustali właściwy Walny Zjazd Delegatów na podstawie badań statystycznych i obrotów finansowych Funduszu Odpraw.

§ 24.

Wysokość zasiłku bezzwrotnego przewidzianego w § 4 lit. c) wynosi: a) przy utracie życia — zł. 3.000, b) przy zaistnieniu trwałej niezdolności do zarobkowania

od 95	do 80%	—	2.000	zł.
„ 79	„ 60%	—	1.600	„
„ 59	„ 40%	—	1.000	„
„ 39	„ 30%	—	800	„
„ 29	„ 20%	—	500	„
„ 19	„ 10%	—	350	„
„ 9	„ 5%	—	200	„

c) w razie wypadku niepociągającego za sobą procentowej utraty zdolności do zarobkowania, natomiast powodującego urlop zdrowotny, lub wymagającego leczenia szpitalnego, Zarząd Funduszu Odpraw udziela zapomogi bezzwrotnej w wysokości od 100 zł. do 175 zł.

VIII. Kapitał rezerwowy.

§ 25.

Kapitał rezerwowy powstaje z comiesięcznych potrąceń z wpływów pochodzących ze składek ubezpieczonych w wysokości nie mniej 7% i służy do pokrywania ewentualnych strat bilansowych.

IX. Wypłata zasiłków bezzwrotnych.

§ 26.

Zasiłki są wypłacane niezwłocznie po złożeniu podania o wypłatę zasiłku, z dołączeniem pisma lub uwierzytelnionego odpisu pisma ostatecznie zwalniającego ze służby.

Przy świadczeniach uzależnionych od śmierci należy przedstawić dowód śmierci zmarłego. Zasiłki przewidziane w § 4 lit. c) są wypłacane niezwłocznie po złożeniu podania o wypłatę zasiłku i zakończeniu postępowania, stwierdzającego zaistnienie nieszczęśliwego wypadku w związku z pełnieniem obowiązków służbowych.

W wypadku śmierci ubezpieczonego, należy przedstawić świadectwo śmierci, względnie uwierzytelniony odpis tegoż.

Przy nieszczęśliwym wypadku powodującym trwałą niezdolność do zarobkowania, należy przedstawić orzeczenie urzędowe Komisji Lekarskiej przy Urzędzie Zdrowia.

Decyzje przyznające świadczenia lub też odmowne, Fundusz obowiązany jest podawać za potwierdzeniem odbioru do wiadomości uprawnionego.

Z przypadającej do wypłaty odprawy potrąca się wszelkie związkowe należności powstałe z tytułu zaległych składek, rat towarowych, zaciągnięcia pożyczki itp.

X. Powstawanie uprawnień, terminy prekluzyjne i przedawnienia.

§ 27.

Prawo do zasiłku powstaje z chwilą nastąpienia okoliczności, od której zależy istnienie tego prawa, a więc z dniem zwolnienia ze służby, przeniesienia w stan spoczynku, śmierci ubezpieczonego i pozostającego w służbie czynnej w razie nieszczęśliwego wypadku.

§ 28.

Świadczenia przyznane przez Fundusz a nie podjęte przez osoby uprawnione w ciągu jednego roku od zawiadomienia o przyznaniu, ulegają przedawnieniu i przechodzą całkowicie na rzecz Funduszu.

Niezgłoszenie roszczenia o świadczenie, przypadające z Funduszu, w ciągu 3 lat od dnia powstania uprawnienia do tego świadczenia, powodują utratę prawa do otrzymania tego świadczenia, które przechodzi wówczas całkowicie na rzecz Funduszu.

Jednakże zgłoszenie wniosku przez osobę uprawnioną, która zmarła po dokonaniu tego zgłoszenia, może być popierane przez jej prawnych spadkobierców, przyczem terminy oznaczone w ustępach poprzednich biegną od śmierci pierwszego wnioskodawcy.

Bieg terminów oblicza się według zasad kodeksu postępowania cywilnego. Powyższe terminy ulegają zawieszeniu na czas ogłoszenia mobilizacji i trwania działań wojennych.

XI. Władze Funduszu Odpraw.

§ 29.

Władzami Funduszu Ubezpieczenia są: a) Prezydjum i Zarząd Główny Związku Prac. P. T. i T. R. P., b) Główna Komisja Rewizyjna, c) Walny Zjazd Delegatów Kół Miejscowych.

§ 30.

Do zadań i obowiązków Zarządu Funduszu należy: a) wykonywanie uchwał i zarządzeń związkowych władz naczelnych, b) administrowanie wszelkiemi dochodami i majątkiem Funduszu w ramach uchwalonego budżetu, c) składanie i opinjowanie programów gospodarczych, bilansów i budżetów plenarnemu posiedzeniu Zarządu Głównego oraz przedstawianie ich Walnemu Zjazdowi Delegatów Kół Miejscowych Związku Prac. P. T. i T. R. P. do zatwierdzenia, d) prowadzenie księgowości i kasowości Funduszu Ubezpieczenia, e) sporządzanie rocznego bilansu, f) rozpatrywanie i załatwianie wniosków przedstawionych przez członków Zarządu oraz opracowanie instrukcyj wewnętrznych, g) kierownictwo biurem Funduszu.

§ 31.

Akta, umowy, pełnomocnictwa i zobowiązania wystawione w imieniu Funduszu Ubezpieczenia podpisują prezes lub wiceprezes Posiedzenia Zarządu Głównego Związku Prac. P. T. i T. R. P.

§ 32.

Członkowie Zarządu Funduszu odpowiadają swym majątkiem osobistym za straty poniesione przez Fundusz Ubezpieczenia naskutek swej działalności, sprzecznej z niniejszym regulaminem lub uchwałami Walnego Zjazdu Delegatów i Plenarnego Posiedzenia Zarządu Głównego Związku Pracowników Poczt, Telegrafów i Telefonów R. P

§ 33.

Organem kontrolującym Fundusz jest Główna Komisja Rewizyjna Związku Prac. Poczt, Tel. i Tel. R. P., obowiązana do przeprowadzania conajmniej dwa razy do roku kontroli rachunkowej i kasowej, badania ksiąg i bilansów stanu majątkowego Funduszu Ubezpieczenia. Komisja Rewizyjna składa sprawozdanie ze swych czynności przed Walnym Zjazdem Delegatów i Plenarnem Posiedzeniem Zarządu Głównego Związku Pracowników Poczt, Telegrafów i Telefonów R. P.

§ 34.

Walny Zjazd Delegatów powołany jest do rozstrzygnięcia spraw: a) zmiany regulaminu, b) pociągnięcia członków Zarządu Funduszu wzgl. b. członków Zarządu — do odpowiedzialności, c) likwidacji Funduszu Ubezpieczenia.

§ 35.

Do obowiązków Walnego Zjazdu Delegatów należy: a) zatwierdzanie sprawozdań rocznych, b) zatwierdzenie budżetów na okres przyszły, c) zmiany w wysokości składek, wnoszonych przez członków ubezpieczonych, d) rozpatrywanie i decydowanie wszelkich spraw z zakresu działalności Funduszu.

XII. Kasowość i Rachunkowość.

§ 36.

Kasowość i Rachunkowość Funduszu Ubezpieczeniowego prowadzi Zarząd Funduszu. Księgowość winna wykazywać rzeczywisty stan majątku Funduszu.

XIII. Nadzór państwowy.

§ 37.

Ministerstwo Opieki Społecznej Departament Ubezpieczeń Społecznych uprawniony jest o wykonywanie stałego nadzoru państwowego nad działalnością Funduszu.

XIV. Likwidacja Funduszu.

§ 38.

Rozwiązanie Funduszu Odpraw może nastąpić jedynie na mocy uchwały Walnego Zjazdu Delegatów.

Do ważności uchwały wymienionej w ustępie pierwszym, potrzebny jest udział conajmniej 2/3 wszystkich delegatów tego Walnego Zjazdu który rozpatruje odpowiedni wniosek.

Uchwała wymieniona w ustępie pierwszym może zapaść ważnie tylko kwalifikowaną większością 2/3 obecnych na Zjeździe Delegatów.

§ 39.

Majątek Funduszu Odpraw przechodzi na rzecz i wyłączną własność Związku Pracowników Poczt, Telegrafów i Telefonów R. P.

XV. Rozstrzyganie sporów.

§ 40.

Wszelkie spory powstałe między ubezpieczonymi członkami, a Funduszem, rozstrzyga w drodze odwołania Plenarne Posiedzenie Zarządu Głównego Związku, którego decyzja jest ostateczna, co nie wyklucza drogi sądowej.

XVI. Zmiana regulaminu.

§ 41.

Zmiany niniejszego regulaminu mogą być dokonywane jedynie przez Walny Zjazd Delegatów Związku, po wysłuchaniu opinji Zarządu Głównego Związku Prac. Poczt, Telegrafów i Telefonów R. P.

Uchwała o zmianie regulaminu Funduszu wymaga do ważności 2/3 głosów obecnych na Zjeździe Delegatów.

XVII. Przepisy końcowe.

§ 42.

Wszelkie ogłoszenia, wskazane przez prawo i statut, winny być uskuteczniane w „Poczcie" organie Związku Pracowników Poczt, Telegrafów i Telefonów Rzplitej Polskiej.

§ 43.

Członkowie Związku, którzy w roku wyczekiwania t. j. w roku 1934 zostali zemerytowani i skutkiem tego nie nabyli praw do świadczeń Funduszu Odpraw z § 4 lit. a) — o ile po swem zemerytowaniu pozostaną nadal członkami Związku i opłacają pełne składki związkowe, korzystają z uprawnień przewidzianych w § 4 lit. b) regulaminu Funduszu Odpraw.

§ 44.

Niniejszy regulamin wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1936 r.

Wszelkie przepisy regulaminu F. O. obowiązującego do dnia 31.XII.35 r. sprzeczne względnie odmienne z regulaminem uchwalonym na XIII Walnym Zjeździe Delegatów K. M. tracą moc prawną z dniem wejścia w życie niniejszego.

Z życia Związku

K. M. STOŁPCE

Dnia 8 grudnia 1935 r. odbyło się Doroczne Walne Zebranie członków Koła Miejsc. Stołpce.

Zebranie zagaił prezes Koła Miejscowego kol. Rudziński Bolesław witając prezesa Zarządu Głównego Związku kol. Stangreciaka i prezesa Zarządu Okręgowego Wilno, kol. Markiewicza przybyłych na zebranie, oraz wszystkich obecnych.

Na przewodniczącego zebrania wybrano jednogłośnie kol. Stangreciaka, na sekretarza kol. Bobryka Jana.

Odczytany porządek obrad i protokół poprzedniego Walnego Zebrania przyjęto do zatwierdzającej wiadomości.

Sprawozdanie ustępującego Zarządu złożył kol. B. Rudziński prezes Koła, oświadczając, że mimo usilnych starań Zarząd Koła nie dało się utrzymać tej liczby członków jaką osiągnęliśmy w ubiegłym roku. Omawiając w dalszym ciągu pracę Koła stwierdził z zadowoleniem, że rozpoczęte dzieło zwiększania zbioru książek Zarząd kontynuował, dowodem czego jest, że dziś księgozbiór Koła liczy 300 książek w tem sto kilkadziesiąt oprawionych własnemi silami.

Omawiając współpracę z P. P. W. kol. prezes zaznaczył, że mimo trudnych warunków materjalnych Zarząd udzielił subwencji w wysokości 20 zł. na urządzenie choinki dla dzieci pocztowców oraz chcąc uprzystępnić członkom Koła wzięcie udziału w zawodach strzeleckich, zakupił amunicję rozdając ją między członków. Dzięki wydatnej pomocy Zarządu Głównego Zarząd Koła ufundował nagrodę strzelecką dla najlepszego strzelca w zawodach strzeleckich P. P. W.

Następnie zostało odczytane sprawozdanie kasowe przez skarbnika Koła kol. Koniuszewskiego zakończone saldem na dzień 8.12.35 r. w sumie 104 zł. 81 gr.

Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej złożył członek Komisji Rewizyjnej kol. Smolak Jan podkreślając należytą pracę organizacyjną i gospodarczą ustępującego Zarządu Koła z wnioskiem udzielenia absolutorjum i z podziękowaniem — co też jednogłośnie uchwalono.

W dyskusji nad sprawozdaniami zabrał głos kol. Markiewicz, prezes Zarządu Okręgowego, oświadczając, że poruszana kilkakrotnie w drodze pisemnej sprawa przekazania przyznanej w swoim czasie przez Zarząd Okręgu subwencji w sumie 200 zł. na ufundowanie sztandaru narazie nie może być zrealizowana z braków na ten cel funduszów.

W imieniu Zarządu Głównego kol. Prezes Stangreciak złożył obszerny referat, poruszając wszystkie aktualne sprawy organizacyjne.

Po wyborze delegata na XIII Zjazd w osobie kol. Rudzińskiego, większością głosów zostali wybrani do Zarządu kol. Koniuszewski Franciszek, Bobryk Jan, Kolator Teofil, Olczak Aleksander i Bolko Antoni.

Do Komisji Rewizyjnej wybrano: na przewodniczącego kol. Masalskiego, na członków Rajdę Jana i Malawskiego Andrzeja na zastępców: Kulakowskiego z u. p. Nieśwież i Elsnera z Horodziejа.

Po wyczerpaniu się porządku dziennego przewodniczący kol. Stangreciak zamykając zebranie podziękował wszystkim za przeprowadzenie obrad.

K. M. RZESZÓW

Dnia 9 lutego 1936 r. odbyło się w świetlicy P. P. W. o godz. 11-tej Walne Zebranie Członków Koła Miejscowego Związku Pracowników Poczt, Telegrafów i Telefonów w Rzeszowie. Zebranie zagaił prezes kol. Sieradzki Franciszek, który powitał Delegata Zarządu Okręgu kol. Olszewskiego oraz poświęcił gorące słowa I Marszałkowi Polski ś. p. Józefowi Piłsudskiemu. Zebrani nieodżałowaną śmierć Wielkiego Miłośnika Ojczyzny uczcili przez powstanie i dwu minutowem milczeniem. Na przewodniczącego wybrano jednogłośnie kol. Nagawieckiego Adolfa, naczelnika U. P. Rzeszów, a ten na sekretarza powołał kol. Zygmunta Muchę. Po odczytaniu protokułu z ostatniego Walnego Zebrania przystąpiono do sprawozdań z czynności ustępującego Zarządu Koła: kol. Mucha złożył ogólne sprawozdanie z czynności Koła Miejscowego, kol. Folwarków Józef z czynności kasy Koła, kol. Kurnal Stefan z czynności Kasy Samopomocy, kol. Baran Piotr w imieniu Komisji Rewizyjnej. Wniosek na udzielenie ustępującemu Zarządowi absolutorjum uchwalono jednogłośnie. Następnie obszerne sprawozdanie z czynności Związku oraz Zarządu Okręgowego we Lwowie złożył delegat Zarządu Okręgu kol. Olszewski. Wszystkie sprawozdania przyjęto do zatwierdzającej wiadomości, poczem przystąpiono do wyboru nowego Zarządu Koła Miejscowego i Zarządu Kasy Samopomocy, który dał następujący wynik:

Zarząd Koła Miejscowego: kol. Sieradzki Franciszek, prezes, zam. w Przybyszówce; kol. Kurnal Stefan I-szy wiceprezes, zam. 3-go Maja 18; kol. Pańczyk Ignacy, II-gi wiceprezes, zam. Staromieście; kol. Mucha Zygmunt, sekretarz, zam. Sokoła 11; kol. Folwarków Józef, skarbnik, zam. Krakowska 35; kol. Anton Józef, zast. sekretarza, zam. Dąbrowskiego 8; kol. Rybak Michał, zast. skarbnika, zam. Jagiellońska 10. Członkowie Zarządu: kol. kol.: Zintz, Łańcut; Onyszko, Kolbuszowa; Wielowiejska; Onuferkowa. Zarząd Kasy Samopomocy: kol. kol.: Nagawiecki — prezes; Kurnal Stefan — skarbnik; Lassota Władysław — zast. skarbnika; Folwarków — likwidator; Piątkowska — zast. likwidatora. Członkowie: kol. kol.: Onuferko; Zauderer Stanisława; Komisja Rewizyjna dla obu Kas t.j. Koła Miejscowego i Kasy Samopomocy: kol. kol. Baran Piotr; Opiola Leon; Salzman Władysław. Zastępcami kol. kol.: Sobkówna Stanisława; Gutwein Romuald. Delegatem na Zjazd Okręgowy kol. Sieradzki Franciszek, zast. Mucha.

We wnioskach i interpelacjach zebrani brali żywy udział i jednogłośnie uchwalono szereg wniosków natury ogólnej: 1) awansu automatycznego wzgl. wprowadzenia w życie awansów dwa razy do roku w myśl obowiązujących przepisów o stosunku służbowym i zgodnie z oficjalnem zapewnieniem przy przestrzeganiu zasady starszeństwa służbowego i ilości lat służby przy równych kwalifikacjach, 3) dodatku kasowego t. zw. manka kasowego, choćby minimalnego w kwocie 10 zł. tytułem wynagrodzenia za poniesione straty, 4) całkowitego wprowadzenia dodatku funkcyjnego dla kierowników oddziałów, 5) zwolnienia od opłat radjofonicznych, 6) ulgowego korzystania z urządzeń pocztowych, 7) zwolnienia urzędów pocztowych od sprzedaży znaczków na cele społeczne, 8) zniesienia dotychczasowej manipulacji gazetowej. a wprowadzenia znaczków gazetowych, 9) rozszerzyć ulgi kolejowe na dzieci powyżej 18-tu lat będących na wyłącznem utrzymaniu rodziców i na żony emerytów, 10) rozrzeszyć pomoc lekarską do zabiegów dentystycznych. Na tem zebranie zakończono, przewodniczący podziękował Delegatowi za przybycie oraz zebranym i zamknął Walne Zebranie o godz. 14-ej.

K. M. CZĘSTOCHOWA

Dnia 17 listopada 1935 r. w świetlicy P. P. W. o godz. 11,30 w drugim terminie, odbyło się doroczne walne zebranie członków Koła Miejscowego przy współudziale delegatów Zarządu Okręgowego w osobach prezesa kol. Marszalskiego i sekretarza kol. H. Żralskiego, oraz członków zamiejscowych Koła, z następującym porządkiem dziennym:

1) zagajenie, 2) wybór przewodniczącego zebrania, 3) odczytanie protokułu z ostatniego walnego zebrania, 4) sprawozdanie Prezesa, 5) sprawozdanie skarbnika, 6) sprawozdanie Komisji Rewizyjnej, 7) sprawozdanie delegatów Zarządu Okręgu, 8) dyskusja nad sprawozdaniem i udzieleniem absolutorjum, 9) wybór nowego Zarządu, 10) wybór delegata na kongres, 11) wolne wnioski i interpelacje.

Zebranie zagaił prezes ustępującego zarządu kol. Mayer, przywitaniem delegata Dyrekcji w osobie p. Naczelnika Urzędu, I. Cellarego, delegatów Zarządu Okręgowego, kol. kol. Marszalskiego i Żralskiego, oraz kolegów z okolicznych urzędów, dziękując wszystkim zebranym za liczne przybycie. Przewodniczącym zebrania wybrano jednogłośnie Prezesa Okręgu, który dziękując za zaufanie po-

wołał na asesorów kol. kol. Dudzińskiego i Dembowskiego, na sekretarza kol. Sikorskiego. Po odczytaniu porządku dziennego i przyjęciu go przez zebranych, przewodniczący udzielił głosu prezesowi Koła, kol. Mayerowi.

Kol. Mayer złożył szczegółowe sprawozdanie z działalności Koła Związku, przedstawiając treściwie całokształt pracy dokonanej w czasie jego kadencji, podziękował tym wszystkim, którzy z nim pracowali wytrwale dla dobra sprawy ogółu i organizacji.

Skolei przewodniczący udzielił głosu skarbnikowi, kol. Łuckiemu, który na podstawie ksiąg kasowych przedstawił zebranym szczegółowy bilans ubiegłej kadencji, który zamyka się saldem na 1.11.1935 r. kwotą 175.95 zł. Następnie udzielono głosu przewodniczącemu Komisji Rewizyjnej, kol. Faracikowi, który odczytał protokóły z działalności Kom. Rew., wyrażając pełne uznanie dla kol. prezesa Mayera, skarbnika Łuckiego i całego Zarządu, za ich gorliwą i sumienną pracę w kasie związkowej, pogrzebowej i w bibljotece. Po wysłuchaniu sprawozdań ustępującego Zarządu zabrał głos przewodniczący zebrania kol. Marszalski celem zdania sprawozdania z działalności Zarządu Okręgowego, gdzie w krótkiem, lecz treściwem przemówieniu zobrazował całokształt prac związku zaznaczając, że tylko wtedy kiedy będzie wzajemne zaufanie, możemy zwyciężyć kryzys, czego pierwszym warunkiem będzie dążność do wytrwania i skupienia się pod jednym sztandarem. Obowiązkiem więc jest stać na straży i wierzyć w lepsze jutro. Kończąc swe przemówienie wzniósł okrzyk na cześć organizacji, co zebrani podchwycili gromkim trzykrotnym okrzykiem.

Przechodząc do dalszego punktu zebrania t. j. dyskusji nad sprawozdaniem, a ponieważ nikt nie zgłosił prośby o głos, przewodniczący poddał wniosek komisji rewizyjnej o udzielenie absolutorjum, który uchwalono jednogłośnie.

Następnie wybrano komisję matkę w osobach kol. kol. Koruba, Dudziński, Mayer, Dembowski i Pankiewiczówna, poczem zarządzono 5 min. przerwę w celu sformowania listy zarządu.

Po przerwie przewodniczący komisji matki kol. Koruba odczytał skład proponowanego zarządu, a mianowicie:

Zarząd: Dembowski, prezes; Koruba, I v.-prezes, Dudziński II v.-preezs, Sikorski sekretarz, Łucki skarbnik, Mayer, Wodzyński, Mrozek, Brawata członkowie zarządu. Zastępcy: Labocha, Barański, Skurczyński. Komisja Rewizyjna: Foks Adam przewodniczący; Janson i Soliński członkowie komisji; zastępcy: Anzorga St., Sip Fr.

Tak ukonstytuowany zarząd przyjęto przez aklamację.

Po wyborach nowego zarządu przystąpiono do wyboru delegata na kongres. Z pośród zgłoszonych trzech kandydatów wybrany został kol. Mayer, zaś zastępcą jego kol. Wosik. Przechodząc do ostatniego punktu zebrania zabierali głos kol. kol. Wosik, Greszta, Widerski i inni, poruszając różne aktualne sprawy, na które otrzymali wyczerpujące wyjaśnienia od sekretarza okręgu kol. Żralskiego i prezesa Marszalskiego.

Po wyczerpaniu wszystkich punktów obrad przewodniczący życząc nowemu zarządowi dalszej owocnej pracy dla Państwa i organizacji zakończył zebranie.

ŁUCK

Dnia 15 grudnia 1935 r. odbyło się doroczne Walne zebranie członków Koła Miejscowego Łuck 1. Zebranie zagaił prezes ustępującego zarządu kol. Jan Tarnawski witając zebranych członków jakoteż przybyłych delegatów z Warszawy i Lublina w osobach kol. mgr. Stanisława Modlińskiego i Jana Tutaka.

Przed ukonstytuowaniem się prezydjum zebrania, które jednogłośnie wybrano w osobach kolegów: Modlińskiego, Tutaka, Chłopka i Cieśli, na wniosek kolegi Tarnawskiego, uczczono pamięć zmarłego Marszałka Piłsudskiego powstaniem i trzyminutową ciszą. Przez powstanie jakoteż i ciszę uczczono pamięć zmarłego wiceprezesa Koła Walerjana Górskiego.

Po przystąpieniu do porządku dziennego, obszerny protokuł z ostatniego zebrania odczytał kol. Cieśla, który to protokuł został bez sprzeciwu przyjęty do wiadomości. Kolega Tarnawski jako prezes ustępującego Zarządu złożył treściwe sprawozdanie z pracy tut. Koła, które zostało nagrodzone hucznemi oklaskami. Kol. Chłopek jako przewodniczący komisji rewizyjnej, wyraził uznanie ustępującemu skarbnikowi kol. Romanowi Gidlewskiemu za bardzo sumienne prowadzenie ksiąg kasowych, które komisja znalazła w jaknajlepszym porządku. Na wniosek kol. Chłopka jednogłośnie udzielono absolutorjum ustępującemu zarządowi. Po sprawozdaniu delegata na zjazd delegatów w Lublinie kol. F. Witkowskiego, jakoteż delegata z Koła Okręg. w Lublinie kol. J. Tutaka, kol. mgr. Stanisław Modliński, jako delegat Zarządu Głównego w Warszawie w swem obszernem sprawozdaniu, zapoznał zebranych z aktualnemi sprawami jakoteż pracami i zamierzeniami Zarządu Głównego na przyszłość. Po krótkiej dyskusji, w której zabierali głos kol. kol. Szwaja, Stein i Sekreta, na którego wniosek zebrani uchwalili zniżyć oprocentowanie w kasie koleżeńskiej z 1 proc. na pół proc., przystąpiono do wyboru delegata na XIII-ty zjazd delegatów we Lwowie. W wyniku dwukrotnego głosowania delegatem obrany został kol. Roman Szwaja zaś zastępcą kol. Stefan Sekreta.

Na wniosek kol. Steina zebranie uchwaliło udzielić kol. Chmielewskiemu doraźną zapomogę w w wysokości 50 zł. z kasy tut. Koła, zaś podanie o zapomogę kol. Czarnasia poleciło skierować do Zarządu Okręgowego w Lublinie z przychylną opinją

OSTATKI

Pan Anastazy Trąbka, asystent 8 grupy uposażenia Urzędu pocztowo - telegraficznego Psiagłówka, wracał do domu mocno sfatygowany.

Nic dziwnego, pan Trąbka w dniu dzisiejszym przesiedział w Urzędzie zgórą 13 godzin bez przerwy. W ogromie urzędowania pan Trąbka nie miał czasu spożyć obiadu, ponieważ ostatni wtorek karnawału przypadł akurat w czasie, kiedy w Psiejgłówce odbywał się tygodniowy dzień targowy.

Jakkolwiek z usług poczty w godzinach, kiedy normalnie bywa przerwa obiadowa, nikt nie korzystał z wyjątkiem trzech żydków, wpłacających drobne zresztą kwoty na konto swoich wierzycieli w P. K. O., pan Trąbka musiał urzędować przy okienku i centrali telefonicznej, gdyż zarządzenia władz tego wymagały.

Idąc zatem po błocistych uliczkach Psiejgłówki, pan Anastazy rozmyślał na temat ostatniego wtorku karnawału.

Rano jeszcze małżonka pana Anastazego, pulchniutka pani Agata, przypomniała głowie rodziny, że pomimo tak uroczystego dnia, jak ostatki, zasoby jej wyczerpały się doszczętnie, ponieważ jest już 25 dzień miesiąca. Oczywiście pan Trąbka na to oświadczenie czuł się bezradnym, bo jego sytuacja materjalna przedstawiała się analogicznie już pierwszego.

Przypominając sobie ranną rozmowę z panią Agatą, pan Anastazy dotarł do rodzinnych pieleszy i stwierdził z przykrością, że okiennice jego skromnego mieszkania dwuizbowego, odnajmowanego w parterowym domku pana Rosenkranca, były zamknięte.

Taki stan rzeczy świadczył niezbicie, że pani Agata i czworo latorośli, uczęszczających do miejscowej szkoły powszechnej, pogrążone są w głębokim śnie.

Pan Anastazy będąc warunkami służbowemi zmuszony do codziennego powracania o tej porze do domu przyzwyczaił się do tego i zasłużonego odpoczynku rodziny nie mącił, jednak w dzień tak uroczysty, jak ostatni wtorek karnawału, nie spodziewał się takiego przyjęcia. — Przyprawiło to pana Anastazego wprost o pasję.

Nie budząc pogrążonej we śnie rodziny, pan Anastazy wsunął się zcicha do swego mieszkania.

Po spożyciu kolacji naprawdę ostatniowtorkowej, złożonej z placków kartoflanych i herbaty, pan Anastazy odzyskał równowagę ducha i począł już nawet czynić sobie wyrzuty z powodu złości na panią Agatę, zacną małżonkę, która przecie postarała się o co tylko mogła i nie będąc w możności przygotować mężowi tradycyjnych pączków, — przyrządziła jednak coś pokrewnego...

* * *

Długo tego wieczoru pan Anastazy nie mógł zasnąć. — Już przy zdejmowaniu mocno zniszczonego odzienia, począł rozmyślać: — Pan naczelnik urzędu prosił, by pan Trąbka zamienił leciwy garnitur cywilny na mundur. Prośbie naczelnika nie można było odmówić słuszności, cóż, kiedy ubranie trzeba było ciągle naprawiać, a na zapłacenie pełnych kosztów umundurowania nie było nawet widoków. — Żeby choć przepisy mundurowe przewidywały pokrycie części poniesionych wydatków, chętnie zamieniłby stare ubranie na piękny mundur.

Leżąc już w łóżku, pan Anastazy począł rozmyślać. Zbliżający się Popielec, kazał mu czynić rachunek sumienia; toteż pilnie zagłębiał się w przeszłość, porównując ją z przyszłością:

Miał lat 45 wieku i 25 lat służby pocztowo - telegraficznej poza sobą. — Wrodzona gorliwość służbowa i systematyczność w pracy, jako urzędnika X stopnia służbowego wysunęła go na stanowisko naczelnika Urzędu pocztowo - telegraficznego w Kocichłapkach.

Po wejściu w życie nowej Ustawy uposażeniowej został przeszeregowany do 8 grupy, otrzymując jako naczelnik Urzędu dodatek funkcyjny.

Nieszczęście chciało, że z powodu panującego wszechpotężnie kryzysu, Urząd pocztowy Kociełapki przemianowany został na agencję pocztową, a pan Anastazy — przeniesiony do Psiejgłówki jako asystent, będąc oczywiście pozbawiony dodatku funkcyjnego i tytułu naczelnika Urzędu. — Że by choć wypadek ten miał miejsce przed przeszeregowaniem, napewno pan Anastazy otrzymałby dodatek wyrównawczy.

Złośliwy kryzys niezależnie od strat materjalnych spłatał panu Anastazemu figla w postaci degradacji do stopnia asystenta, co naraziło go do pewnego stopnia na śmieszność w oczach pani Agaty i dziatek...

To była przeszłość.

Przyszłość nie przedstawiała się również różowo. — Przy najlepszych warunkach może awansować do 7 grupy, pozostając przy tytule asystenta i po dziesięciu latach, jako asystent przejść na emeryturę.

Wyczerpany, pan Trąbka wreszcie zasnął, marząc o mundurze, awansie i zmianie tytułu służbowego.

Rajmund Geske

i z prośbą przyznania mu zapomogi z kasy Koła Okręgowego.

Po uchwaleniu kilku wniosków natury organizacyjnej dokonano wyboru nowego zarządu, który ukonstytuował się w następującym składzie:

Prezes — Jan Tarnawski; wiceprezes — Ignacy Głowacki; sekretarz — Stefan Sekreta; skarbnik — Roman Gidlewski; członek zarządu — Stanisław Kasperek; zastępcy: Włodzimierz Zajączkowski, Edward Witkowski, Władysław Chrzanowski.

Komisja Rewizyjna: przewodniczący — Konstanty Chmielewski; członkowie — Szymon Stein, Marja Szwajowa.

Sąd Honorowy: przewodniczący — Felicjan Drobiński; członkowie — Ignacy Pyc, Marja Kagarlicka.

Po przeprowadzeniu porządku dziennego, przewodniczący zebrania, podziękowawszy zebranym za liczny udział w zebraniu, takowe zamknął.

K. M. KRAKÓW 3

W dniu 31 grudnia 1935 r. staraniem Zarządu Koła Miejsc. Nr. 3 w Krakowie odbyła się zabawa taneczna w sali „Sokoła". Czysty dochód w kwocie zł. 200, przeznaczony został na budowę Awionetki, fundowanej przez pracowników pocztowych Okr. Dyr. Kraków.

W dn. 12 stycznia b. r. w sali Związkowej przy ul. Szczepańskiej 5 urządzono dla Członków Koła Nr. 3, Ich rodzin i zaproszonych gości, tradycyjny „Opłatek".

W pięknie udekorowanej sali związkowej zasiadło ponad 80 osób. Opłatek zaszczycili swą obecnością: Przew. O. P. Witosławski, ze Zgromadzenia OO. Bernardynów, PP. Marszalski prezes Zarz. Okr., Senisson zastępca naczelnika U. P. Kraków 1 i inni.

Kol. Frysztak, jako gospodarz w pięknych słowach przywitał przybyłych, zanaczając uroczystość dnia. O. Witosławski w swoim podniosłym przemówieniu scharakteryzował znaczenie opłatka wigilijnego, jak również tradycji, utrzymywanej w każdej polskiej rodzinie i jak powinna być uważana przez Organizację, która też jest rodziną. Podczas łamania się opłatkiem i spożywania kolacji odegrano i odśpiewano kilka kolend, przy pięknie oświetlonem drzewku. Niezapomniano o pięknych życzeniach, które składali p. Marszalski, p. Malinowski, przyczem wzniesiono kilka toastów i wychylono, choć nie szampańskiem, zdrowie wszystkich.

W przemiłej i tak szczerej rodzinnej atmosferze zakończyła się biesiada, usunięto prędko stoły, bo choć nasi koledzy doręczyciele, starsi, czy młodzi — czuli sforsowane nogi. lecz obawiając się, aby orkiestra nie zasnęła, pędzili z werwą do tańca.

I tak zapominając o swych dolach i niedolach przy godziwej zabawie, czoła się wypogodziły.

W serdeczności, miłości braterskiej i związkowej ochoczo bawiono się do godziny 2-ej. Każdy w pięknym nastroju poszedł do domu, aby znów rano wrócić do szarzyzny życia codziennego.

Nie traćmy jednak ducha, lecz budujmy silną i jednolitą organizację.

W dniu 26 stycznia b. r. staraniem Zarządu Koła 3-go odprawione zostało uroczyste nabożeństwo w kościele OO. Jezuitów na Wesołej o godz. 10-ej Nabożeństwo to poświęcone było, jako podziękowanie za rok 1935 i prośba o błogosławieństwo w pracy na rol. 1936. Mszę św. odprawił, jak również przy ołtarzu wygłosił ks. prof. Kwiatkowski pod niosłe kazanie o miłości w pracy, pomimo tak ciężkich czasów, jakie przeżywamy, aby dla lepszego kąska nie zatracać charakteru człowieka, ale szlachetnym postępowaniem osiągać swoje stanowisko w hierarchji społecznej i inne cele życia.

Podczas Mszy św. orkiestra symfoniczna pocztowców pod kierownictwem kapelmistrza p. Pawła Atamaniuka odegrała artystycznie szereg kolend.

Naboeżństwo zaszczycili swą obecnością p. Dyrektor Okr. Spett, kierownik oddziału osobowego p. Borowiec, naczelnik wydziału p. Kolinek, kierownik oddz. ogólnego p. Tobola, p. mgr. Przetacznik, prezes Zarządu Okr. p. Marszalski, sekretarz Zarządu Głównego p. Ślizowski, pp. Prezesi Kół Miejscowych na terenie Krakowa ,oraz Prezes Zarz. Okr. Zw. Niższ. Pr. P. T. i T. p. Polak i inni.

Po nabożeństwie i udzielonem błogosławieństwie odegrano i odśpiewano Boże coś Polskę. W nabożeństwie wzięli udział niemal wszyscy, bez względu na przynależność związkową niżsi pracownicy U. P. Kraków 1.

Imponująco wyglądało, gdy przy dźwiękach orkiestry pocztowej, ze sztandarem związkowym, niesionym przez kol. chorążego Madeja Józefa, przemaszerował do kościoła i z kościoła — oddział liczący ponad 120 ludzi.

Nie od rzeczy będzie poświęcić kilka słów Zarządowi Koła Nr. 3 z prezesem Śliwińskim i wiceprezesem Frysztakiem na czele i tego sekundującym im w pracy skarbnikiem Molikiem, pełni poświęcenia w pracy dla organizacji a w szczególności dla dobra członków. Pełni inicjatywy i wiary w przyszłość, nie uznają żadnych przeszkód, ale zdążają wytrwale do wytyczonego sobie celu, owoce, choć małe, ale wszystkim znane. W zrozumieniu swego stanowiska pracują w tym duchu i myśli, aby stworzyć jedną wielką organizację zawodową i gdyby wszystkie Zarządy Kół dołożyły trochę beinteresowności, to napewno rezultat byłby osiągnięty.

SPRAWOZDANIE

Spółdzielczej Kasy Pożyczkowo - Oszczędnościowej „Samopomoc" Pracowników Poczty, Tel. i Telef. w Białymstoku, s. o. o.

Bilans

Aktywa:		Pasywa:	
Kasa	18,53	Udziały	1.555,—
Pożyczki	5.742,41	Wkłady	2.190.02
Rk. P. K. O.	63,17	Kapitał zasobowy	1.713,53
Inwentarz	18,95	Odsetki na rok 1936	68,60
Dłużnicy	2.013,62	Fundusz doraźnych pożyczek	169,06
Papiery wartościowe	150,—	Sumy przechodnie	1.377,11
		Pożyczki własne	607,—
		Nadwyżka	326,42
Razem	8.006,68	Razem	8.006,68

Rachunek strat i zysków

Wydatki:		Dochody:	
Odsetki od pożyczek własnych	67,08	Odsetki od pożyczek za rok 1935	752,87
Odsetki od wkładów za rok 1935	69,74	Prowizja otrzymana	3.10
Koszta prowadzenia kasy	370,77	Koszta handlowe	80,84
Prowizja wypłacona P. K. O.	2,80		
Nadwyżka	326,42		
Razem	836,81	Razem	836,81

Rada Nadzorcza:
Meller Stanisław (prezes)
Wawrykiewicz Tadeusz
Siwkowski Jan
Kołpak Stanisław

Zarząd:
Buksman Antoni (prezes)
Grylicz Eugenjusz
Zaremba Jan
Dubrowski Stefan

Księgowy **Olszewski Antoni.**

WIELUŃ

W niedzielę, dnia 12 stycznia 1936 r. odbyło się w lokalu urzędu p. t. Wieluń, walne zebranie członków Koła Miejscowego z następującym porządkiem dziennym:

1) Zagajenie i wybór prezydjum zebrania. 2) Odczytanie protokułu z ostatniego Walnego Zebrania. 3) Sprawozdanie z działalności zarządu za 1935 r. 4) Sprawozdanie kasowe. 5) Sprawozdanie komisji rewizyjnej. 6) Wybór nowego Zarządu. 7) Wolne wnioski.

Zebranych powitał prezes kol. Szemborski, poczem na przewodniczącego zebrania powołano kol. Chareckiego, na sekretarza kol. Dichlową.

Odczytany przez kol. Dichlową protokół z ostatniego walnego zebrania przyjęto bez zastrzeżeń, poczem prezes kol. Szemborski złożył sprawozdanie z działalności zarządu za rok ubiegły, witając nowego członka Koła, montera kol. Króla.

Sprawozdanie kasowe złożyła kol. Jurdzińska, a w imieniu komisji rewizyjnej kol. Chmielewski stwierdził, że gospodarka pieniężna prowadzona była celowo bez zbędnych wydatków.

Po wysłuchaniu sprawozdań na wniosek Przewodniczącego udzielono jednogłośnie absolutorjum ustępującemu zarządowi i przystąpiono do wyboru nowego zarządu, który ukonstytuował się następująco:

1) Prezes — kol. Henryk Szemborski. 2) Wiceprezes — kol. Włodzimierz Charecki. 3) Skarbnik — kol. Janina Jurdzińska. 4) Sekretarz — kol. Jan Chmielewski. 5) Zastępca sekretarza — kol. Stanisław Jędrzejewski. 6) Członkowie Zarządu — kol. Anna Dichlowa i kol. Piotr Kieszkowski.

Komisja Rewizyjna: 1) kol. Wł. Pałka, 2) kol. Marja Stępińska i 3) kol. Franciszek Piestrzyński.

Prowadzenie bibljoteki Koła powierzono kol. Zygmuntowi Adamowskiemu, a w razie jego nieobecności kol. Antoniemu Pałaczowi.

W wolnych wnioskach poruszono sprawę gremjalnego udziału członków Koła w uroczystościach narodowych oraz sprawę zamiany drzewca przy sztandarze, co przekazano do załatwienia nowemu zarządowi Koła.

Na tem zebranie zakończono.

KOŁO MIEJC. KUTNO

Dnia 5.I.36 odbyło się doroczne Walne Zebranie Koła Miejsc. Kutno.

Zebranie zagaił prezes ustępującego Zarządu kol. Czapliński Tomasz, witając przedstawicieli Zarządu Głównego i Okręgowego, kolegów z sąsiednich urzędów, oraz przedstawił zebranym następujący porządek dzienny:

1) Zagajenie i wybór prezydjum zebrania.

2) Sprawozdanie ustępującego zarządu, komisji rewizyjnej.

3) Uchwalenie preliminarza budżetowego na następną kadencję.

4) Wybory do nowego zarządu i komisji rewizyjnej.

5) Sprawa uposażenia, emerytur, awansów i pomocy lekarskiej.

6) Wolne wnioski.

Na wniosek kol. Czaplińskiego do prezydjum zebrania zostali zaproszeni: na przewodniczącego kol. Minginowicz Aleksander, na assesorów kol. kol. Fraszczyk Józef i Koralewski Seweryn, na sekretarza kol. Kin Wiktor.

Sprawozdanie z całokształtu pracy zarządu za ubiegłą kadencję złożył ustępujący prezes kol. Czapliński, który następnie w dłuższem przemówieniu scharakteryzował warunki pracy i bytu członków w obecnej chwili.

Sprawozdanie kasowe złożył skarbnik kol. Zemsta Bolesław, które przedstawia się jak w rozchodach tak i przychodach na sumę 2299 zł. 22 gr., saldo w gotówce na dzień 5 stycznia 1936 r. wynosi 1797 zł. 22 gr.

Sprawozdanie z działalności komisji rewizyjnej złożył przewodniczący komisji kol. Kałużny Piotr.

Na wniosek Komisji Rewizyjnej uchwalono absolutorjum dla ustępującego Zarządu.

Zebranie zatwierdziło przedstawiony przez Zarząd Koła preliminarz budżetowy na rok 1936, którego ogólna suma jak w przychodach, tak i rozchodach wynosi 2047 zł. 22 gr. W preliminarzu w wydatkach nadzwyczajnych przewidziana jest kwota 300 zł. jako subsydjum przeznaczone na pokrycie czesnego w szkołach średnich za dzieci niezamożnych członków Koła. Do udzielenia oraz rozpatrzenia podań członków ubiegających się o subsydjum — zebranie postanawia upoważnić przyszły Zarząd Koła oraz 2 członków Koła dokooptowanych przez Zarząd.

W wyniku tajnego głosowania dokonano wyborów nowych Władz Koła w następującym składzie, do Zarządu: kol. kol.: 1) Kin Wiktor, 2) Czapliński Tomasz, 3) Milewski Zygmunt, 4) Zemsta Bolesław i 5) Fraszczyk Józef — wszyscy z Kutna, na zastępców kol. kol: 1) Seroczyński Tomasz, Olszewska Genowefa i 3) Bugdał Józef — również z Kutna. Wyboru Komisji Rewizyjnej dokonano przez aklamację. Do Komisji Rewizyjnej wybrano jako członków kol. kol.: 1) Minginowicza Aleksandra z Kutna, 2) Fernera z Żychlina i 3) Kuczyńskiego z Kutna, na zastępców kol. kol.: 1) Przybysza Feliksa i 2) Nicińskiego z Kutna.

Nowowybrany Zarząd Koła ukonstytuował się następująco: 1) prezes kol. Czapliński Tomasz, 2) wiceprezes kol. Milewski Zygmunt, 3) skarbnik kol. Zemsta Bolesław, 4) sekretarz kol. Kin Wiktor i 5) członek zarządu kol. Fraszczyk Józef. W sprawie uposażeń, awansów, emerytur i pomocy lekarskiej, zabrał głos delegat Zarządu Głównego kol. Schab, który w przemówieniu swem wyjaśnił jakie stanowisko zajął Zarząd Główny, wobec ostatnich posunięć wymierzonych w najżywotniejsze interesy pracowników państwowych, a więc i pracowników pocztowych. Przemówienie kol. Schaba zebrani wysłuchali ze skupieniem i z zainteresowaniem, darząc je hucznemi oklaskami.

W dyskusji nad powyższą sprawą zabierali głos kol. kol. Czapliński, Kałużny, Zemsta, Ciążela. Wyczerpujących wyjaśnień w poruszonych sprawach udzielali delegaci kol. kol. Schab i Tykwiński — omawiając szczegółowo bolączki pracowników pocztowych, jak obniżkę poborów, pomniejszenie uprawnień emerytalnych, sprawę oddłużeniową, awansów, pomocy lekarskiej, redukcji mężatek i t. p. — omawiali również starania jakie Zarząd Główny czynił w celu złagodzenia tych bolączek. Starania te w formie memorjałów jak i audjencji u p. Ministra Poczt i Telegr. nie we wszystkich wypadkach odniosły skutek pożądany. Pozatem kol. Schab zdementował pogłoski krążące o rzekomem zadłużeniu ciążącem jeszcze na Sanatorjum w Zakopanem — oświadczając, że na Sanatorjum nie ciąży już żaden dług. W końcu swego oświadczenia kol. Schab scharakteryzował zebranym przekonywujące dane i korzyści jakie daje Związek oraz utworzony przy nim Fundusz Odpraw.

Zgłoszono następujące wnioski:

1) kol. Czaplińskiego: Zebrani domagają się zniesienia nadliczbowych godzin pracy w niedziele przed Świętami Bożego Narodzenia i Wielkiejnocy oraz w dnie targowe, względnie przyznania za te godziny dodatkowego wynagrodzenia;

2) kol. Kałużnego: O zniesieniu ograniczeń w pomocy lekarskiej dla pracown. państw., które objawiają się w ten sposób, że lekarze urzędowi stosując się do zarządzeń władz wydają recepty pracownikom państw. na lekarstwa tańsze, a tem samem gorsze, przez co pracownik państw. w razie choroby chcąc się skuteczniej leczyć zmuszony jest nabywać lekarstwa na recepty prywatne; — i

3) kol. Minginowicza: W razie wprowadzenia nowych działów służby w urzędach pocztowych, wystąpić do Władz o zwiększenie etatów w urzędach, gdyż jak dotąd przez wprowadzenie nowych działów służby praca w urzędach zwiększyła się, lecz etatów nie zwiększono.

Powyższe trzy wnioski zebrani uchwalili jednogłośnie. Kol. Zielenkiewicz żali się, że nie otrzymał odpowiedzi na podanie złożone w dniu 18.8.34 r. do Zarządu Głównego w sprawie pożyczki. Przewodniczący wyjaśnia, że sprawę tę załatwi nowy zarząd.

Ponieważ nikt innych wniosków nie zgłosił — Walne Zebranie zostało zakończone.

ZESTAWIENE
kasowe Zarządu Koła Miejscowego Związku Pracowników P. T. i T. Kutno na dzień 4 stycznia 1936 r.

Przychód:

L.p.		zł. gr.
1.	Saldo w gotówce z dnia 19.XI.33 r. . . .	999,94
2.	% od sumy lokowanej w P. K. O. na książeczce	80,87
	Razem . .	1.080,81

Rozchód:

L.p.		zł. gr.
1.	Wydatki kancelaryjne	—,35
2.	Porto pocztowe	
3.	Delegacje i diety	96,90
4.	Wydatki reprezentacyjne	96,—
5.	Pomoc doraźna	55,—
6.	Cele społeczne	47,70
7.	Wydatki rzeczowe	133,90
8.	Naprawa inwentarza	23,—
9.	Saldo w gotówce na dz. 4.I.1936 r. . .	578,81
	Razem . .	1.080,81

ZESTAWIENIE
przychód i rozchód Zarządu Koła Miejscowego Kutno na dzień 4 stycznia 1936 r.

Przychód:

L.p.		zł. gr.
1.	Saldo w gotówce na dz. 19.XI.33 r. . . .	999,94
2.	% od sumy lokowanej w PKO. . . .	80,87
3.	Rachunek w Kasie Spółdzielczej w Warszawie na 2.X.1935 r.	1,218,41
	Razem . .	2.299,22

Rozchód:

L.p.		zł. gr.
1.	Wydatki Zarządu za okres od 19.XI.33 do 4.I.1936 r.	502,—
2.	Saldo w gotówce w kasie Koła na 4.I.1936 r.	578,81
3.	Saldo gotówkowe w Kasie Spółdzielczej w Warszawie na 2.X.1935 r.	1.218,41
	Razem . .	2.299,22

PRELIMINARZ BUDŻETOWY
przychodów i rozchodów Zarządu Koła Miejscowego Kutno na dzień 4 stycznia 1936 r. uchwałą walnego zebrania z dn. 5.I.1936 r., p. 3.

Przychód:

L.p.		zł. gr.
1.	Saldo w gotówce na 4.I.1936 r. . . .	578,81
2.	Saldo w Kasie Spółdzielczej w Warszawie na 2.X.35 r.	1.218,11
3.	Wpływy ze składek w okresie od 1.X.35 do 31.XII.1936 r.	250,—
	Ogółem . .	2.047,22

Rozchód:

L.p.		zł. gr.	zł. gr.
I.	**Wydatki zwyczajne**		225,22
1.	Wydatki kancelaryjne	5,22	
2.	Porto korespond.	15.—	
3.	Diety i koszta podróży. . . .	95,—	
4.	Wydatki reprezentacji . . .	40,—	
5.	Pomoc doraźna	40,—	
6.	Cele społeczne	20,—	
7.	Wydatki nieprzewidziane . . .	10.—	
II.	**Wydatki nadzwyczajne**		300,—
1.	Subsydjum na pokrycie wpisów w szkołach średnich	300,—	
III.	**Saldo oszczędności**	1.522,00	1.522,—
	Ogółem . .	2.047,22	2.047,22

RZECZPOSPOLITA POLSKA

Ministerstwo Skarbu

Ministerstwo Skarbu podaje niniejszem do wiadomości publicznej, że na mocy dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. o konwersji państwowych pożyczek wewnętrznych (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 10) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 lutego 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 114) przeprowadzona zostaje konwersja niżej wymienionych pożyczek państwowych na wypuszczoną na mocy powołanego dekretu 4% Pożyczkę Konsolidacyjną przy zachowaniu niżej podanych warunków.

I. Do konwersji przyjmowane będą obligacje następujących pożyczek państwowych:

1) 5% państwowej renty ziemskiej serji I z kuponem, płatnym 1 czerwca 1936 r.;

2) 5½% pożyczki budowlanej serji II z kuponem, płatnym 15 września 1936 r.;

3) 5% państwowej renty wieczystej serji I z kuponem płatnym 15 grudnia 1936 r.;

4) 4% premjowej pożyczki inwestycyjnej, 3% premjowej pożyczki budowlanej serji I i 6% pożyczki inwestycyjnej — bez żadnych kuponów.

Poza tem będą przyjmowane do konwersji obligacje 6% Pożyczki Narodowej ze wszystkiemi płatnemi po dniu 15 stycznia 1936 r. kuponami (poczynając od kuponu, płatnego 1 lipca 1936 r.), lecz tylko od pierwonabywców tych obligacyj oraz od osób, które otrzymały te obligacje na zasadzie przelewu w myśl obowiązujących przepisów o obrocie obligacjami tej pożyczki.

Obligacje 6% Pożyczki Narodowej bez kuponu, płatnego 1 lipca 1936 r., lecz ze wszystkiemi kuponami dalszemi, oraz obligacje 5% państwowej renty ziemskiej serji I bez kuponu, płatnego 1 czerwca 1936r., będą również przyjęte do konwersji z tem jednak, że z tytułu konwersji zostaną za nie wydane obligacje 4% Pożyczki Konsolidacyjnej bez pierwszych 2-ch kuponów, płatnych 15 lipca i 15 listopada 1936 r.

Obligacje pożyczek złożonych do konwersji podlegają wymianie na obligacje 4% Pożyczki Konsolidacyjnej w stosunku 100 za 100 wartości imiennej.

Konwersja rozpocznie z dniem 15 lipca 1936 r. i trwać będzie 10 miesięcy t. j. do dnia 15 maja 1937 r.

Konwersję przeprowadzać będą: kasy urzędów skarbowych, Bank Polski, Bank Gospodarstwa Krajowego, Pocztowa Kasa Oszczędności, Państwowy Bank Rolny i ich oddziały oraz inne upoważnione do tego przez Ministra Skarbu placówki, których lista zostanie podana do wiadomości publicznej.

Obligacje pożyczek, wymienionych w punktach 1 — 4, przestają być z dniem 15 stycznia 1936 r. umarzane według dotychczasowych planów i przynosić odsetki oraz wygrane (premje) poza odsetkami przypadającemi za ostatni kupon, którego bieg rozpoczął się przed dniem 15 stycznia 1936 r. Kupony, których bieg rozpoczyna się po dniu 15 stycznia 1936 r. są nieważne. Obligacje te niezłożone do konwersji w przepisanym terminie podlegają umorzeniu według ich wartości imiennej najpóźniej w ciągu lat 30 drogą losowania podług planu umorzenia ustanowionego dla każdej z tych pożyczek rozporządzeniem Ministra Skarbu.

II. 4% Pożyczkę Konsolidacyjną wypuszcza się z dniem 15 maja 1936 r. na łączną kwotę imienną 600.000.000 złotych w złocie w obligacjach na okaziciela po 50, 100, 500, 1000, 5000 i 10.000 złotych w złocie.

Oprocentowanie stałe pożyczki wynosi 4 od 100 w stosunku rocznym. Odsetki płatne są za zwrotem odpowiednich kuponów półrocznie zdołu w dniach 15 maja i 15 listopada z wyjątkiem odsetek przypadających za pierwsze dwa kupony, z których kupon pierwszy obejmie odsetki od dnia 15 stycznia 1936 r. i płatny będzie 15 lipca 1936 r., zaś kupon drugi obejmie odsetki za dalszy okres czteromiesięczny i płatny będzie 15 listopada 1936 roku.

Pożyczka podlega spłaceniu do dnia 15 maja 1982 r. drogą dwukrotnego w każdym roku trwania pożyczki, poczynając od dnia 15 listopada 1937 r., umarzania części obligacyj wylosowywanych w tym celu w dniach 15 maja i 15 listopada podług ustalonego planu umorzenia.

Obligacje pożyczki, wylosowane do umorzenia w ciągu pierwszych 10 lat jej trwania, podlegają wykupowi z nadpłatą 20%, zaś wylosowane w latach następnych — z nadpłatą 15% ponad ich wartość imienną.

Obligacje pożyczki mają wszelkie prawa papierów pupilarnych. Obligacje pożyczki wraz z kuponami oraz przychody od tych obligacyj i kuponów wolne są od wszelkich podatków i danin państwowych i samorządowych.

Obligacje pożyczki w kwocie, nieprzekraczającej 5.000 złotych w złocie wartości imiennej, oraz kupony od tych obligacyj nie podlegają żadnemu zajęciu nie wyłączając zajęcia z tytułu należności publiczno - prawnych.

Obligacje pożyczki będą przyjmowane według ich wartości imiennej na podatek od spadków i darowizn do kwoty 25.000 złotych w złocie od każdego płatnika tego podatku.

Sprawozdanie z działalności Zarządu Głównego

(Ciąg dalszy).

5. WYBORY SAMORZĄDOWE ORAZ WYBORY DO SEJMU I SENATU

a) Wybory samorządowe.

W okresie poprzedzającym powszechne wybory samorządowe, które odbyły się w maju i czerwcu 1934 r., braliśmy bardzo poważny udział w propagandzie przedwyborczej, uświadamiającej członków Związku, że wybory samorządowe to jedno z najważniejszych zagadnień państwowych, że odpowiedni wynik wyborów do samorządu terytorjalnego da możność wprowadzenia zdrowych zasad racjonalnej gospodarki miejskiej, da możność rzeczywistego podniesienia i uaktualnienia zagadnień gospodarczych samorządu lokalnego, — skierowania go na tory ściśle i jedynie gospodarcze, i w ten sposób będzie nietylko potężną dźwignią pomyślnego rozwoju miast i ich mieszkańców, lecz jednocześnie podwaliną ładu i porządku publicznego.

Sprawie tej poświęciliśmy szereg artykułów w naszym organie zawodowym, oraz występowaliśmy z referatami na zebraniach związkowych, w kierunku nastawienia członków związku do głosowania jedynie na listy gospodarcze, gwarantujące naprawę ustroju samorządu terytorjalnego.

b) Wybory do Sejmu i Senatu.

Analogicznie, przy wyborach do Sejmu i Senatu zajęliśmy wyraźne stanowisko, uważając, że udział w wyborach do ciał parlamentarnych jest obowiązkiem każdego dobrego obywatela. W organie zawodowym, w szeregu artykułów, daliśmy wyraz naszemu credo ideowemu, powołaliśmy mężów zaufania w siedzibach komisyj wyborczych, utrzymywaliśmy łączność z członkami organizacji przez wydawanie komunikatów ze wskazówkami i poleceniami wyborczemi, wygłosiliśmy szereg odczytów i referatów na terenie pocztowym i innym, na temat genezy ostatnich przeobrażeń ustrojowych w Polsce i na aktualne tematy wyborcze, omawiając je również w organie zawodowym.

6. ZWIĄZEK — WOBEC ZGONU MARSZAŁKA JÓZEFA PIŁSUDSKIEGO

a) Zarządzenia i udział w uroczystościach pogrzebowych.

Na pierwszą wieść o tragicznym ciosie, jaki spadł na Naród Polski przez zgon ś. p. Marszałka Józefa Piłsudskiego, — w dniu 13 maja ub. r. o godz. 9 rano, odbyło się nadzwyczajne żałobne posiedzenie Prezydjum Zarządu Głównego.

Po odczytaniu orędzia P. Prezydenta Rzeczypospolitej i przemówieniu Prezesa Z. Gł., poświęconemu pamięci ś. p. Marszałka Józefa Piłsudskiego, zgromadzeni członkowie Prezydjum uczcili świetlaną pamięć ś. p. Marszałka Piłsudskiego przez chwilę milczenia, poczem nastąpiło uroczyste okrycie kirem portretu Marszałka Piłsudskiego, oraz nałożenie opasek żałobnych przez obecnych na posiedzeniu członków Prezydjum Zarządu Głównego.

O godzinie 10 rano zostały rozesłane do prezesów Zarządów Okręgowych następujące telegramy:

„Zebrane na nadzwyczajnem żałobnem posiedzeniu, na wieść o zgonie ś. p. Marszałka Józefa Piłsudskiego, Prezydjum Zarządu Głównego, ogłasza wszystkim placówkom organizacji następującą uchwałę:

Wstrząśnięci do głębi niespodziewanym, tragicznym ciosem, jaki przez zgon ś. p. Marszałka Józefa Piłsudskiego spadł na Naród Polski, okryci ciężką żałobą i przytłoczeni bezmiarem żalu, zarządzamy:

1. Zarządy Okręgowe i Koła Miejscowe zwołają natychmiast zgromadzenia żałobne, na których zostanie odczytane Orędzie P. Prezydenta Rzeczypospolitej o zgonie ś. p. Marszałka Piłsudskiego.

2. Na zgromadzeniach tych zostaną uroczyście nałożone kokardy żałobne na sztandary związkowe, oraz portrety ś. p. Marszałka Józefa Piłsudskiego.

3. Wszystkie placówki organizacji wystosują telegramy kondolencyjne na ręce Dostojnej Małżonki Zmarłego, p. Marszałkowej Aleksandry Piłsudskiej, oraz do Prezydjum Rady Ministrów. To samo w formie zbiorowej uczynią członkowie Związku ze wszystkich urzędów i agencyj pocztowych.

4. Wszyscy członkowie i członkinie Związku na znak Żałoby Narodowej nałożą opaski żałobne.

5. Zarządy Okręgowe rozprowadzą niniejszą uchwałę Kołom Miejscowym, a Koła Miejscowe właściwym urzędom i agencjom pocztowym".

Jednocześnie Prezydjum Z. Gł. wystosowało telegramy kondolencyjne do Małżonki Marszałka, p. Aleksandry Piłsudskiej i Prezydjum Rady Ministrów, oraz złożyło wyżej wymienione uchwały do Gabinetu p. Ministra Poczt i Telegrafów.

Około godziny 11 rano, wyżej wymieniony telegraficzny komunikat Zarządu Głównego został przesłany do Polskiej Agencji Telegraficznej i Polskiego Radja, z którego został ogłoszony przed godziną 12 w południe, w jednym z pierwszych serwisów radjowych, odnośnych komunikatów organizacyj społecznych.

Tegoż dnia delegacja Zarządu Głównego złożyła w imieniu Związku podpisy kondolencyjne w Belwederze i w Prezydjum Rady Ministrów.

15 maja sztandary warszawskich oddziałów Związku, wraz z przedstawicielami Zarządu Głównego, Okręgowego i Kół Miejscowych, dzierżącymi gorejące pochodnie, brały udział w eksportacji zwłok ś. p. Marszałka Piłsudskiego z Belwederu do katedry Św. Jana w Warszawie.

16 maja o godzinie 8 wieczorem odbyła się na placu Marszałka Piłsudskiego wielka zbiórka członków związków zawodowych, skąd, po wysłuchaniu przemówienia, poświęconego pamięci i czynom ś. p. Marszałka Piłsudskiego, rozwinął się wielotysięczny pochód ze sztandarami i gorejącemi pochodniami, który przeszedł ulicami Warszawy, manifestując hołd związków zawodowych dla Wielkiego Zmarłego. W pochodzie tym wzięło udział ponad 600 pracowników pocztowych z Warszawy.

17 maja sztandary Związku oddały ostatni hołd ś. p. Marszałkowi Piłsudskiemu w Warszawie, biorąc udział w olbrzymim, niezapomnianym pochodzie z katedry św. Jana na Pole Mokotowskie, gdzie odbyła się ostatnia rewja wojskowa przed trumną ze szczątkami Wodza i skąd nastąpił odjazd pociągu żałobnego do Krakowa.

Wreszcie 18 maja, w Krakowie, pochyliły się jeszcze raz — już po raz ostatni, niestety, — sztandary Związku, z warszawskiemi i krakowskiemi na czele, znacząc, wśród tysięcy innych, ostatnią drogę Największego Pracownika — do polskiego Panteonu, na Wawel.

b) Akcja trwałego uczczenia pamięci Marszałka Józefa Piłsudskiego.

Akcja trwałego uczczenia pamięci Marszałka Piłsudskiego, wypływająca z głębokiej czci, jaką Naród otaczał postać Twórcy Niepodległości, stała się nakazem moralnym dla całego społeczeństwa, pogrążonego w głębokiej żałobie. Aby uczuciom tym dać wyraz trwały, mogący przez wieki przypominać i utrwalać Wielką Postać naszych dziejów, a także by wyraz hołdu ująć w formy o określonej użyteczności społecznej — myśl trwałego uczczenia pamięci Marszałka Piłsudskiego poddana była w społeczeństwie gruntownym rozważaniom i badaniom.

Związek Pracowników Poczt, Telegrafów i Telefonów R. P. wziął także udział w naradach nad sposobami uczczenia pamięci Wielkiego Wodza Narodu, jakie podjęte były w ramach Centralnej Rady Pracowniczej oraz w środowisku wyłącznie pocztowem.

Na terenie C. R. P. braliśmy udział w czynnościach Ogólnopracowniczego Komitetu, a na terenie pocztowym, wspólnie z innemi organizacjami pocztowemi, utworzyliśmy Główny Komitet Pocztowy uczczenia pamięci Marszałka Piłsudskiego, który stał się

inicjatorem uchwały opodatkowania się na ten cel pracowników pocztowych w całej Polsce.

* * *

W okresie sprawozdawczym braliśmy również czynny udział w różnych publicznych obchodach państwowych, urządzanych z udziałem organizacyj społecznych.

VII. UZDROWISKA I LETNISKA, DOMY ZWIĄZKOWE.

1. SANATORJUM W ZAKOPANEM

W związku z obniżaniem się stopy życiowej pracowników pocztowych, w obecnej kadencji dokonaliśmy dwukrotnej obniżki opłat, sprowadzając je — po ostatniej obniżce płac — do kwoty 2 zł. dziennie, co, obecnie, jest najniższą opłatą ze wszystkich sanatorjów zakopiańskich.

Pomimo tak wybitnej obniżki opłat, dzięki najdalej posuniętym oszczędnościom rzeczowym i reorganizacji, doprowadziliśmy wreszcie do tego, że nasze sanatorjum w Zakopanem jest obecnie placówką samowystarczalną, jak to uwidoczniają załączone przy końcu sprawozdania finansowe.

W wewnętrznym i zewnętrznym wyglądzie i urządzeniu sanatorjum zaszły również duże zmiany na lepsze.

Nastąpiło częściowe odnowienie gmachu, ze szczególnem uwzględnieniem odnowienia pokojów dla kuracjuszów, które obecnie zostały do połowy ścian pokryte białą emalją olejną, nieprzyjmującą kurzu i niezwykle wygodną do zmywania ścian i odkażania aparatem formalinowym. Holl i korytarze, oraz wszystkie pokoje są obecnie pokryte linoleum, co bardzo dodatnio wpływa na ogólny wygląd estetyczny, a ponadto, gładka powierzchnia, bez żadnych szpar i zagłębień daje się doskonale oczyszczać od kurzu. Zakupione zostało również nowe umeblowanie do salonu.

Poważniejszy wydatek spowodowała dokonana w okresie sprawozdawczym zamiana dotychczasowego drewnianego oparkanienia terenu sanatorjum na oparkanienie z siatki metalowej na podmurowaniu betonowem, co w bardzo dużym stopniu podnosi ogólny widok sanatorjum oraz zapewnia bezpieczeństwo i kontrolę.

W dziale inwentarza leczniczego zakupiono nowoczesne przyrządy do przeprowadzania bardziej skomplikowanych badań. (Kolorymetr, polarymetr i inne).

Do aparatu Roentgena zakupiony został nowego typu ekran, który umożliwia bardzo dokładne prześwietlanie płuc i ułatwia orjentację. Ten czuły ekran zużywa mniej prądu, a mimo to znakomicie uwypukla na prześwietleniu zmiany chorobowe w tkance płucnej.

Największą zdobyczą Sanatorjum jest nabycie przyrządu Jacobeusa do przepalania zrostów. Aparat ten posiada zaledwie tylko kilka sanatorjów w Polsce. Technika tego zabiegu jest dość skomplikowana i trudna, jednakże jest już dostatecznie opanowana i rezultaty pooperacyjne, otrzymane u nas, są dobre.

Należy tu podkreślić, że Prezydjum Zarządu Głównego, w trosce o zdrowie członków, narażonych w pracy swej na tak powszechną chorobę zawodową pocztowców, jaką jest gruźlica, stale dążyło do ułatwiania pracy w Sanatorjum, przez należyte zrozumienie potrzeb sanatoryjnych, popieranie inicjatywy lekarzy i rzeczywistą chęć postawienia na należytym poziomie tego zakładu leczniczego.

* * *

Ruch chorych w Sanatorjum w r. 1934 i 1935 (11 mies.) przedstawia się następująco:

rok	ogólna liczba leczących się	mężczyzn.	kobiet	pracownicy pocztowi		urzędn. państ. nie poczt.		urzędn. prywat.	emeryci	osoby prywatne
				pracown.	czł. rodzin	urz.	czł. rodz.			
1934	259	124	135	128	34	21	11	17	8	40
				162		32				
1935 do 30.XI	268	140	128	118	37	29	10	24	7	43
				155		39				

Ogółem ilość dni leczniczych w r. 1934 wynosiła 11.771, w roku 1935 (11 mies.) 14.727.

W roku 1935 daje się zauważyć większa frekwencja chorych, aniżeli w roku 1934, pomimo pewnych utrudnień w otrzymywaniu karty skierowania, którą wydają obecnie tylko Urzędy Wojewódzkie, a nie, jak to było dawniej, lekarze powiatowi.

Narjuchliwsze miesiące, jak zwykle były zimowe, chociaż i w lecie w Sanatorjum była dość duża frekwencja.

Stan, w jakim przybywali do Sanatorjum kuracjusze, był następujący:

	w r. 1934	w r. 1935
z gruźlicą początkową było	97	103
z gruźlicą rozwiniętą było	142	149
z innemi chorobami 3 a także łącznie z gruźlicą	23	22

Sanatorjum posiada specjalne, nowoczesne urządzenia do dezynfekcji pokoi, jak również i naczyń stołowych, a dezynfekcja odbywa się bardzo dokładnie. Dlatego też w Sanatorjum mogą przebywać, bez obawy zarażenia się, również osoby tylko zagrożone gruźlicą, anemiczne i wyczerpane pracą.

Ilość chorych, przybyłych z poszczególnych województw przedstawia się następująco:

Województwo	Rok 1934	Rok 1935
Warszawa i Woj. Warszawskie	41	33
Poznańskie	45	41
Krakowskie	32	34
Lwowskie	28	25
Kieleckie	19	21
Lubelskie	16	11
Łódzkie	15	13
Pomorskie	14	24
Śląskie	13	12
Białostockie	10	11
Tarnopolskie	8	4
Wołyńskie	6	12
Stanisławowskie	6	10
Wileńskie	4	7
Poleskie	1	6
Nowogródzkie	1	4
	259	268

Z tablicy tej widzimy, że Poznań i województwo poznańskie kierują do Sanatorjum największą ilość osób, w zrozumieniu, że zmiana klimatu z nizinnego na górski, chociażby na krótki okres czasu, jest czynnikiem bodźcowym, którego działanie trwa jeszcze długo po powrocie do domu.

Wiek chorych wykazuje poniższa tabela:

Wiek	Rok 1934	Rok 1935
do 15 lat	0	5
od 15 do 20	11	6
od 21 do 25	29	38
od 26 do 30	78	76
od 31 do 40	101	101
od 41 do 50	31	26
ponad 50 lat	9	16
	259	268

Zrozumiałą jest rzeczą, że największa ilość chorych w Sanatorjum jest w wieku od 20 do 40 lat; leczą się przeważnie funkcjonarjusze pocztowi i częściowo państwowi, którzy, jak widać z tabeli, w wieku od 31 do 40 lat najwięcej korzystają ze świadczeń sanatoryjnych.

Leczenie w Sanatorjum polega na leczeniu klimatyczno-djetetycznem i na stosowaniu szeregu środków pomocniczych, które wykazuje następujące zestawienie:

	Rok 1934	Rok 1935
Leczonych odmą sztuczną	37	19
Leczonych wyrwaniem nerwu przeponowego	9	8
Leczonych zastrzykami dożylnemi wapna	98	91

Pozatem stosowano zastrzyki arszeniku, śledziony, phosphacidu i t. p.

Odma sztuczna jest stosowana w przypadkach, kiedy można mieć nadzieję na skuteczne działanie ucisku płuca i kiedy jest pewność, że chory po powrocie do domu będzie mógł ją nadal kontynuować. Przepalanie zrostów aparatem Jacobeusa było już robione u kilku chorych z wynikiem dobrym. Jest to zabieg trudny, mało jeszcze stosowany w Polsce, ale czasami niezbędny dla wyników leczenia.

Rzut oka na rezultaty leczenia chorych za ostatnie dwa lata jest następujący:

	Rok 1934	Rok 1935
Wyleczenie	38	44
Poprawa	179	181
Bez poprawy	29	31
Pogorszenie	8	8
Śmierć	5	4
	259	268

Do rubryki wyników leczenia za 1935 r. są zaliczeni i ci, którzy jeszcze przebywają w Sanatorjum i co do których mniej więcej można przypuszczać, jaki obrót przybierze sprawa chorobowa.

Wypadki śmierci, jakie miały miejsce w Sanatorjum, były spowodowane przeważnie ciężkim stanem chorych, którzy już przyjechali w stanie jaknajgorszego rokowania. Ze względów ludzkich nie można ich było wysyłać spowrotem i trzeba było czekać na zgon. Zdarzają się też czasami nieprzewidziane komplikacje, jak np. zapalenie płuc, lub krwotok płucny i t. p., które często powodują poważne niebezpieczeństwo dla życia.

Na wadze przybyło w 1934 r. 216 chorym, w 1935 r. 221 chorym, co stanowi 83% ogólnej liczby chorych w r. 1934 i 82% ogólnej liczby chorych w r. 1935.

Wyniki, jak widzimy, są bardzo dobre. Duży nacisk jest położony na odpowiednie odżywianie. Niedawno wyjechał z Sanatorjum kuracjusz, któremu przybyło na wadze 18 kilogramów.

Prześwietleń roentgenowskich w r. 1935 dokonano 410, zdjęć 185. W laboratorjum zaś wykonano 614 badań plwociny, 545 moczu i 542 krwi.

Doskonałe wyniki, jakie daje związkowe Sanatorjum w Zakopanem, należy zawdzięczać przedewszystkiem pełnej zrozumienia, zapału i troski o dobro członków Związku, pracy całego personelu Sanatorjum, z d-rem Edwardem Łotockim, dyrektorem Sanatorjum, na czele. Składamy im za to nasze szczere uznanie i podziękowanie.

Uważamy również za wskazane zauważyć, że niedawno zwiedzał nasze Sanatorjum przedstawiciel redakcji „Łącznika Pocztowego", który następnie opisał je w „Łączniku" słowami pełnego uznania.

2. DOM WYPOCZYNKOWY W KRYNICY

Dom wypoczynkowy w Krynicy (willa murowana) znajduje się na południowy wschód od stacji kolejowej, przy ul. Pułaskiego Nr. 369. Urządzony komfortowo, z bieżącą, ciepłą i zimną wodą w pokojach, z balkonami, położony w otoczeniu wielkich świerkowych lasów krynickich, gwarantuje kuracjuszom wszystkie warunki, niezbędne do skutecznego leczenia takich chorób, jak: osłabienie serca, anemja, wyczerpanie nerwowe, schorzenia nerek, wątroby, przewodów pokarmowych i t. p. Jeżeli pozatem uwzględnimy kuchnię, urządzoną i prowadzoną w myśl wskazań nowoczesnej higjeny, racjonalne lecznictwo i djetetykę żywienia, to musimy przyjść do przekonania, że dom wypoczynkowy w Krynicy jest niewątpliwie jedynym, dostępnym dla pracownika pocztowego, gdyż o 50% tańszym w porównaniu z innemi pensjonatami.

Sezon letni uruchomiono w roku 1934 od 1 maja do 30 września. Opłaty wynosiły (w złotych):

od członków Związku i ich rodzin	5
dzieci do lat 7	3
dzieci powyżej lat 7 do 10	4
niezłonkowie — pracownicy państwowi	7
osoby prywatne	8

Poraz pierwszy od istnienia Domu wypoczynkowego uruchomiono sezon zimowy w roku 1934 od 15 grudnia do 31 marca. Ze względu na trudne warunki materjalne pracowników pocztowych, Zarząd Główny obniżył z dniem 15 grudnia 1934 r. opłaty za pobyt w przeświadczeniu, że obniżka wpłynie na wzmożenie frekwencji kuracjuszy, a co zatem idzie — na polepszenie stanu zdrowia pracowników pocztowych, potrzebujących leczenia w Krynicy.

Opłata za pokój ogrzewany, z całodziennem obfitem i dobrem odżywianiem wynosiła dla członków Związku 4,50 zł. Frekwencja kuracjuszy w sezonie zimowym wynosiła przeciętnie 14 osób dziennie.

Sezon letni uruchomiono w roku 1935 od 1 maja do 30 października. Największa frekwencja kuracjuszy przypadała oczywiście na miesiące lipiec — sierpień i wynosiła przeciętnie 30 osób dziennie. W pozostałych miesiącach frekwencja wynosiła przeciętnie 20 osób dziennie.

W okresie sprawozdawczym frekwencja kuracjuszy w porównaniu z rokiem 1933 zmniejszyła się, co niewątpliwie tłumaczy się, jeśli chodzi o rok 1934, klęską powodzi, a w roku 1935 niepomyślnemi warunkami atmosferycznemi tego lata, szczególnie w górach. Starań naszych o zmniejszenie ciężarów podatkowych, niestety, nie uwzględniono i w okresie sprawozdawczym zapłacono zaległe podatki za ubiegłe lata, przez co powiększyły się nadzwyczajne wydatki.

Do uzyskania dochodów z Domu wypoczynkowego nie dążyliśmy, albowiem pragnąc, by Dom wypoczynkowy mógł stać się dostępnym dla członków Związku, obniżyliśmy opłaty za pobyt i wydaliśmy odpowiednie zarządzenia, by gospodarkę Domu utrzymać w granicach samowystarczalności.

3. LETNISKO W ŚWIDRZE

Kolonja letnia „Świder - Brzegi", dzięki swym wyjątkowym warunkom zdrowotnym i malowniczemu położeniu wśród lasów sosnowych, tuż nad rzeką Świdrem, stała się miejscem, gdzie spragnieni słońca i wody pracownicy pocztowi m. st. Warszawy korzystają wraz z rodzinami z dobrze zasłużonego odpoczynku letniego. Obszar kolonji Świder, całkowicie zalesiony, wynosi około 24 morgów. Na obszarze tym znajduje się 8 will, zawierających 50 lokali jedno lub dwupokojowych.

Lokale te Z. Gł. wynajmuje pracownikom pocztowym na sezon wiosenny, letni i jesienny, pobierając za cały ten czas czynsz mieszkaniowy w wysokości od 35 zł. do 120 zł. Czynsz ten spłacany jest przez wynajmujących w trzech ratach. Chcąc utrzymać kolonje w dobrym stanie, Z. Gł. zmuszony był corocznie na wiosnę wykonywać odpowiednie remonty lokali (tynkowanie, bielenie, naprawa dachów i t. p.). W roku 1935 urządzono nowe kuchnie, zwiększono jednocześnie ich ilość, oraz dokonano kapitalnego remontu większości lokali.

4. KOLONJE DLA DZIECI

W okresie sprawozdawczym zostały urządzone w Świdrze kolonje letnie dla dzieci pracowników pocztowych. Koszt wyżywienia dzieci wynosił 2 zł. dziennie, z czego 1 zł. opłacali rodzice, a pozostałą część Zarząd Główny.

Na kolonji było przeszło 65 dzieci pod stałą opieką rutynowanych wychowawczyń i lekarza.

Z kolonji tej korzystały również dzieci bezrobotnych pracowników pocztowych, koszt utrzymania których ponosił całkowicie Zarząd Główny.

5. ZAKOŃCZENIE BUDOWY DOMU WE LWOWIE

W bieżącej kadencji została ostatecznie zakończona budowa domu związkowego we Lwowie, a mianowicie, została zakończona ostatnia serja robót — sala teatralno - balowa, oraz nastąpiło wyposażenie domu w kompletne urządzenie wewnętrzne. Dom związkowy we Lwowie jest wspaniałym dorobkiem organizacji, posiada wszystkie warunki, niezbędne do prowadzenia planowej działalności organizacyjnej, kulturalno - oświatowej i towarzyskiej.

6. SPRZEDAŻ ZNACZKÓW UZDROWISKOWYCH

Pomimo coraz większych trudności, jakie wśród ogólnego kryzysu gospodarczego nastręcza sprzedaż znaczków uzdrowiskowych, w ciągu całej kadencj sprzedaż ta trwała nadal i dzięki wysiłkowi członków organizacji, przyniosła — jak na ogólne niesprzyjające warunki — dość poważne wyniki, jak to widzimy w sprawozdaniu finansowem.

Wszystkim, którzy przyczynili się do tej akcji, składamy niniejszem najserdeczniejsze podziękowanie w imieniu organizacji i cierpiących współtowarzyszy pracy.

7. NAPAŚCI PRASOWE

W roku 1934 staliśmy się przedmiotem napaści prasowej, w związku z Domem wypoczynkowym w Krynicy. Ponieważ ogłaszane wersje były wymysłem nieujawnionych informatorów, wytoczyliśmy sprawy sądowe, które zostały zakończone skazaniem odpowiedzialnych redaktorów zainteresowanych pism, na kary do 3 miesięcy aresztu.

8. SPŁACENIE POŻYCZKI, ZACIĄGNIĘTEJ NA NABYCIE SANATORJUM W ZAKOPANEM

Z udzielonej związkowi przez Bank Gospodarstwa Krajowego pożyczki na nabycie Sanatorjum w Zakopanem, w kwocie pół miljona złotych, w obecnej kadencji spłaciliśmy pozostałą resztę, w kwocie 127 tysięcy 700 zł.

Obecnie Sanatorjum w Zakopanem jest już wolne od wszelkich obciążeń.

VIII. DZIAŁ ORGANIZACYJNY

1. POJĘCIE „ORGANIZACJI"

Człowiek od niepamiętnych czasów był istotą społeczną, towarzyską. Na to godzą się dzisiaj wszyscy, najpoważniejsi uczeni świata. Jak dawniej, tak i dziś, jednostka ludzka dąży do tworzenia coraz to szerszych i nowszych grup czyli zbiorowisk. Człowiek nie chce być sam, broni się przed samotnością; pchany metafizyczną, niezależną od niego siłą, tworzy grupy, związki, korporacje; aby dać treść swemu życiu, organizuje się w podświadomem oczekiwaniu tych korzyści, jakie tylko gromada jednostce zapewnić może.

Jak ważną jest w życiu zbiorowem rola i znaczenie związków i korporacyj — tego dowodzi fakt, że w dobie współczesnej szereg państw Europy i innych kontynentów bardzo wyraźnie popiera, albo wprost nawet stwarza różne korporacje i instytucje dla celów kulturalnych, gospodarczych, militarnych, sportowych. Ilość istniejących społecznych instytucyj najlepiej świadczy o tem, że nie są one jakimś tworem sztucznym, abstrakcyjnym, oderwanym od życia, zjawiskiem może spekulatywnem — ale, że są one wypływem konieczności życiowej, wynikiem psychiki zbiorowej.

2. ZWIĄZKI ZAWODOWE PRACOWNIKÓW PAŃSTWOWYCH

Wśród całego kompleksu tego rodzaju instytucyj pokaźne miejsce zajmują związki zawodowe pracowników państwowych. Jak każdy przejaw życia zbiorowego z dziedziny kultury umysłowej i gospodarczej czy fizycznej wymaga dla swego rozwoju dobrze zorganizowanych placówek — tak i różne kategorje pracowników państwowych muszą mieć swe ogniska, któreby skupiały w sobie wszystko, co złączone jest z danym zawodem, pozycją i stanowiskiem społecznem członków.

Związki zawodowe, to nietylko i wyłącznie — jak to niektórzy mylnie, niestety, sądzą — walka o korzyści materjalne. Związek, jako instytucja społeczna, musi mieć swą ideologję, musi mieć przed sobą cele wyższe, które dopiero mogą stanowić skalę jego faktycznej wartości, tak dla stowarzyszonych, jak i dla Państwa.

Dobro materjalne członków to nie naczelne i jedyne zadanie — to tylko jedno z całego szeregu zadań, wykonywanych przez związek.

Związek pracowników wogóle, a państwowych przedewszystkiem, powinien być jednym z pomostów, służących do wytworzenia całkowitego zrozumienia między władzami a pracownikiem, jednem z tych społecznych podłoży, na których ma się zlać i sharmonizować życie jednostki i Państwa.

Te cele, te wyższe założenia, połączone z troską o materjalne dobro ogółu, winny być drogowskazem dla wszelkich ugrupowań społecznych a przedewszystkiem i to na pierwszym planie, drogowskazem dla związków zawodowych pracowników państwowych. Tylko i jedynie tak pojęte związki zawodowe osiągną prawdziwą wartość i zasłużą się sprawie społecznej.

Tych kilka zdań — to tylko w najogólniejszych zarysach drobna część tego ogromu myśli, poglądów i zasad, wytworzonych celami, zadaniami i wzajemnym stosunkiem związków zawodowych i ich członków. Niemniej jednak, skreślone powyżej wywody rzucają nieco światła na temat dziś tak aktualny, choć zaniedbywany przez ogół, na temat, do którego podchodzi się nieraz z najgorszej strony.

Uspołeczniona jednostka nie powinna się rozdrabniać, zamykać w ciasnym obrębie swych myśli, ale iść śmiało naprzód i zdobyć sobie ten szerszy horyzont, który, jak na każdem innem polu, tak i tutaj, najniewątpliwiej przyczyni się do zupełnego zrozumienia, względnie pogłębienia tych wyższych celów i zadań, które powinny być ramami dla całokształtu działalności związków zawodowych.

3. STOSUNEK PAŃSTWA DO PRACY I RUCHU ZAWODOWEGO

W obowiązującej obecnie nowej Konstytucji Polskiej znajdujemy następujące sformułowania stosunku Państwa Polskiego do Pracy i ruchu zawodowego:

„Twórczość jednostki jest dźwignią życia zbiorowego".

„Praca jest podstawą rozwoju i potęgi Rzeczypospolitej".

„Państwo roztacza opiekę nad pracą i sprawuje nadzór nad jej warunkami".

„Państwo zapewnia obywatelom możność rowoju ich wartości osobistych, oraz wolność sumienia, słowa i *zrzeszeń*".

Ze sformułowań tych widzimy, że Państwo, uznając Pracę za najważniejszy czynnik rozwoju społecznego, gwarantuje wolność sumienia, słowa i *zrzeszeń*, istotnych uprawnień wolnego, demokratycznego społeczeństwa polskiego, ograniczając te uprawnienia jedynie pojęciem dobra powszechnego, jako granicy uprawnień, rozumnie pojmowanych.

4. STOSUNEK WŁADZ PAŃSTWOWYCH DO RUCHU ZAWODOWEGO PRACOWNIKÓW PAŃSTWOWYCH

Sprawa ruchu zawodowego pracowników państwowych w Polsce odrodzonej (który nawiasowo mówiąc, w ideowem nastawieniu swojem ulega coraz gruntowniejszej, korzystnej przebudowie), była zawsze i jest po dziś dzień przedmiotem najrozmaitszych koncepcyj, bądź zasadniczych, bądź też strukturalnych, wysuwanych już to z łona samego ruchu zawodowego, już to z poza niego.

Pomijając te czy inne zagadnienia strukturalne, należy stwierdzić, że ruch ten posiadając swoich zwolenników, posiada również i swoich przeciwników, którzy, z tych czy innych pobudek, niechętnie widzą jego rozwój, czy istnienie nawet.

Nie wnikając w istotne pobudki przeciwników związków zawodowych pracowników państwowych, stwierdzamy, że wśród argumentów, wysuwanych contra ich działalności, ryzykowano tu

i ówdzie twierdzenie, że istnienie związków pracowników państwowych nie leży w intencjach Rządu.

Kres tego rodzaju twierdzeniom położyła następująca oficjalna enuncjacja Rządu, wygłoszona przez p. Ministra Opieki Społecznej, z okazji Zjazdu Delegatów Stow. Urzędników Państwowych, wiosną ub. roku:

„Rząd do każdego zjawiska społecznego musi podchodzić nie doktrynalnie, nie apriorystycznie, ale biorąc pod uwagę to wszystko, co dane zjawisko daje i przynosi. Tak też odnosi się Rząd do zagadnienia ruchu zawodowego pracowników państwowych.

Ten ruch zawodowy ma za sobą już kilkanaście lat przeszłości i rozwoju. Ten ruch zawodowy stwierdził i pokreślił, że pracownicy państwowi stoją na gruncie interesu państwowego, tego interesu bronią, ten interes rozumieją.

Ruch zawodowy wśród pracowników państwowych jest ruchem, wnoszącym twórcze pierwiastki do życia nietylko społecznego, ale i państwowego w Polsce. Stąd ten ruch zawodowy pracowników państwowych jest przez Rząd oceniany, jako ruch zdrowy i zasługujący na poparcie".

Całość niniejszego sprawozdania, w którem niejednokrotnie podkreślamy życzliwe ustosunkowania się władz pocztowych do spraw przedstawianych przez Związek, szereg przytoczonych w tem sprawozdaniu konferencyj i dyskusyj między przedstawicielami M. P. i T., a Związku, daje również obraz pozytywnego ustosunkowania się do Związku Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

Ostatnio w Dzienniku Urzędowym M. P. i T. Nr. 20 z ub. r. ukazały się przepisy, regulujące wzajemny stosunek między Dyrekcjami Poczt i Telegrafów a Zarządami Okręgowemi Związków pracowników pocztowych.

5. KONSOLIDACJA ZWIĄZKÓW PRACOWNIKÓW PAŃSTWOWYCH

W marcu ub. r. w ruchu zawodowym pracowników państwowych dokonany został dalszy wielki krok naprzód — połączenie w jedną wspólną centralę dwu ugrupowań związkowych, a mianowicie: Międzyzwiązkowego Komitetu Pracowników Państwowych i Naczelnego Komitetu Pracowników Państwowych i Kolejowych, obejmujących około 30 różnych związków pracowników państwowych, a wśród nich i Związek Prac. P. T. i T. R. P.

W tym akcie konsolidacji ruchu zawodowego wzięliśmy bardzo czynny udział, uważając — w myśl wyznawanych przez Związek haseł — że konsolidacja ruchu zawodowego jest najpewniejszą drogą do lepszego jutra świata pracy.

6. NACZELNY POSTULAT XII-GO ZJAZDU DELEGATÓW

Obradujący w Gdyni Zjazd Delegatów Kół Miejscowych postawił przed Zarządem Głównym postulat konsolidacji związków pracowników pocztowych, określając go mianem *naczelnego postulatu Związku*.

Po dwu zgórą latach najprzeróżniejszych kształtowań się pocztowej myśli związkowej, — dobra wola i zrozumienie wyższych ideałów wydały swe plony:

W dniu 30 października ub. r. została zawiązana wzajemna współpraca wszystkich związków pracowników pocztowych, a mianowicie: Związku Pracowników Poczt, Telegrafów i Telefonów R. P., Związku Niższych Pracowników Poczt, Telegrafów i Telefonów R. P., Związku Pracowników Teletechnicznych R. P. i Związku Radjospecjalistów R. P. — pod nazwą Bloku Związków Pracowników Pocztowych.

Fakt ten spotkał się z najżywszem zadowoleniem wszystkich członków zblokowanych związków.

Rozproszkowane dotychczas działania pocztowych związków zawodowych zostały złączone we wspólny kierunek i wspólny wysiłek. Dojrzała zdrowa myśl szukania wspólnej rady, wzajemnej inicjatywy i wzajemnego oparcia.

Dalszy okres lojalnej współpracy niewątpliwie zacieśni te więzy.

7. NOWY STATUT ZWIĄZKU

W okresie sprawozdawczym, w rozwoju organizacyjnym Związku nastąpił dalszy krok naprzód — zatwierdzenie przez odnośne władze administracyjne nowego Statutu Związku. Należy podkreślić, że zatwierdzenie statutu nastąpiło bez żadnych poprawek i ściśle według projektu Związku, co, niewątpliwie, pochlebnie świadczy o jego założeniach ideowych i ogólnym układzie.

Oparcie naszego życia organizacyjnego na postanowieniach nowego statutu ma dla dalszego rozwoju Związku prawdziwie istotne i poważne znaczenie, gdyż nowy statut szczegółowo kodyfikując całokształt zagadnień organizacyjnych, stwarza nowe podwaliny prawne dla coraz doskonalszego działania i rozwoju Związku, podwaliny tem poważniejsze, iż powstałe z wieloletniej obserwacji przejawów i konieczności organizacyjnych, a nie z przesłanek teoretycznych, jak to ma miejsce ze statutami organizacyj nowopowstających.

Przez wprowadzenie do nowego statutu szeregu paragrafów, definjujących w sposób wyraźny cele i uprawnienia Związku, Związek—w sposób nie nastręczający żadnych wątpliwości—określa wobec prawa publicznego swoją rolę w Państwie i resorcie. Naszą deklarację ideową, nasze cele, zawiera paragraf 6-ty nowego Statutu:

Pragnąc i nadal dokładać usiłowań do utrwalenia państwowotwórczego kierunku działania polskich związków zawodowych, dążymy do współdziałania z władzami Polskiej Poczty,Telegrafu i Telefonu w kierunku ulepszania i usprawniania służby i przepisów pocztowych; dążymy do utrzymania wśród członków Związku wysokiego stanu poczucia obywatelskiego i godności stanu pracownika państwowego; dążymy do ułatwiania i pomocy w ogólnem i zawodowem wykształceniu członków.

Rozumiejąc doniosłość i konieczność dążenia do konsolidacji społeczeństwa polskiego na każdym, dostępnym odcinku, oraz zdając sobie sprawę, jak dalece szkodliwym dla wszelkiej działalności zawodowo - organizacyjnej jest brak solidarności w szeregach pracowniczych, dążymy do konsolidacji ruchu zawodowego pracowników pocztowych.

Jako związek zawodowy, pracowniczy, którego zadaniem jest m. in. obrona i popieranie interesów ekonomicznych, oraz organizowanie samopomocy i krzewienie zamiłowań kulturalnych, pracowników danej gałęzi pracy, jako cele Związku nakreśliliśmy pozatem: obronę interesów ekonomicznych i zawodowych pracowników P. T. i T., członków Związku, ochronę zdrowia członków, samopomoc materjalną, oraz krzewienie wśród członków zamiłowań kulturalnych i towarzyskich.

Nowy statut gwarantuje Związkowi prawo występowania w obronie praw służbowych swych członków; — przedstawiania postulatów pracowniczych w drodze pisemnej lub ustnej, wszelkim władzom Rzeczypospolitej Polskiej, a władzom pocztowo - telegraficznym w szczególności; — wszczynania i popierania samodzielnie lub wespół z innemi organizacjami pracowników państwowych, akcyj, zmierzających do należytego unormowania uposażeń służbowych, czasu i warunków pracy, ze szczególnem uwzględnieniem warunków zdrowotnych; — przystępowania do organizacyj, zrzeszających osoby prawne, t. j. prawo przystępowania do odpowiednich Central, względnie ich organizowania, oraz szereg innych uprawnień z zakresu zadań organizacyjnych.

* * *

Łącznie z zatwierdzeniem nowego statutu dokonaliśmy ponownej rejestracji wszystkich Zarządów Okręgowych i Kół Miejscowych.

8. PRASA ZAWODOWA

Działalność każdego bodaj Związku, a w szczególności Związku, członkowie którego znajdują się na całym, ogromnym terenie Państwa, byłaby zgoła niemożliwa bez pomocy organu zawodowego — propagatora idei związkowej, łącznika organizacyjnego i informatora o działaniach Związku. Prasa zawodowa jest pozatem potężną, niezastąpioną bronią ruchu zawodowego.

Zadaniem naszego organu zawodowego „Poczty“, była ta właśnie nakreślona wyżej rola — propagatora, łącznika, informatora i bojownika w sprawach zawodowych. Zadanie to, niewątpliwie, nie należało do łatwych, lojalny jednak i uważny czytelnik „Poczty“ przyzna, że na łamach jej poruszano i omawiano wszystkie, bez wyjątku, postulaty, zagadnienia i boleści życia pocztowego. Przy zachowaniu odpowiedniej formy, poruszano je wyczerpująco, śmiało i otwarcie.

Faktem jest, że sekret niejednej udatnej akcji zawodowej leżał w odpowiedniem podbudowaniu jej przez „Pocztę“.

„Poczta“ redagowana była przy udziale Komitetu Redakcyjnego, złożonego z pośród członków Prezydjum Zarządu Głównego.

Materjał, umieszczany w „Poczcie“, można podzielić na: artykuły wstępne - programowe, będące wyrazem linji związkowej w najbardziej aktualnych sprawach,— zagadnienia ogólno - państwowe i społeczno - zawodowe, — objaśnienia ustaw i rozporządzeń, dotyczących zainteresowań pracowniczych, — porady z zakresu prawa urzędniczego (skrzynka redakcyjna poraz prawnych), — wiadomości z kraju i zagranicy o ważniejszych wydarzeniach w świecie pocztowym, — kronikę orgnizacyjną, ilustrującą życie organizacyjne Związku.

„Poczta“, o rozmiarze 12 stron, wychodziła w nakładzie około 15.000 egzemplarzy, co pozwalało nietylko dostatecznie obsługiwać wszystkie oddziały organizacji, ale równocześnie obsyłać redakcje prasy codziennej, miejscowej i prowincjonalnej, prasę fachową i zawodową, krajową i zagraniczną, organizacje zawodowe pocztowe i inne, organizacje pocztowe zagraniczne, bibljoteki i archiwa publiczne etc. W ten sposób zasięg działania „Poczty“ był bardzo szeroki, co można było obserwować z przedruków i cytat z „Poczty“ w innych pismach zawodowych i prasie codziennej.

Pewien nakład „Poczty“ wychodził na papierze kredowym i był przeznaczany na obsyłanie władz i urzędów państwowych, oraz kompletowanie roczników do bibljotek okręgowych i kół miejscowych, oraz dla celów archiwialnych Zarządu Głównego.

9. ŻYWE SŁOWO

Nie ograniczając się do kontaktu z członkami jedynie za pośrednictwem organu zawodowego lub korespondencji, przywiązywaliśmy wielką wagę do bezpośredniego kontaktu z członkami, na zebraniach, wiecach, zjazdach etc., gdyż, według naszych obserwacyj, takie bezpośrednie zetknięcia członków z przedstawicielami organizacji, są źródłem wzajemnego czerpania sił duchowych członków i reprezentantów związku, oraz najlepszą spójnią organizacyjną.

Na zebraniach i konferencjach, na których przedstawiciel lub delegat organizacji składa sprawozdanie lub referuje pewne zagadnienie, następuje w dyskusji wymiana zapatrywań, skrystalizowanie myśli oraz sprawdzenie, czy linja postępowania organiazcji odpowiada tendencjom zorganizowanych członków. Tylko w ten sposób można bezwątpienia stwierdzić, czy władze organizacji posiadają zaufanie członków, czy działalność związku idzie po właściwej linji.

Okazywane na wszystkich zebraniach zaufanie i uznanie dla Zarządu Głównego, było również potężnym bodźcem w pracy, w której tak łatwo można ulec zniechęceniu bez moralnego poparcia członków.

10. PLENARNE ZEBRANIA ZARZĄDU GŁÓWNEGO.

Zarząd Główny odbył w ciągu kadencji 4 plenarne posiedzenia. Wszystkie posiedzenia odbywały się przy pełnym komplecie Zarządu Głównego, Prezesów Zarządów Okręgowych i Głównej Komisji Rewizyjnej.

Przedmiotem obrad plenarnych posiedzeń Zarządu Głównego — najwyższej po Zjeździe Delegatów władzy Związku — były, z natury rzeczy, sprawy zasadnicze i wszystkie ważniejsze wydarzenia życia organizacyjnego.

Na podstawie sprawozdań prezydjum, Zarząd Główny określał swoje stanowisko do zagadnień mających wpływ na byt materjalny i warunki pracy członków, — do zagadnień organizacyjnych, oraz finansowo - gospodarczych Związku. Tu również były decydowane sprawy dotyczące świadczeń finansowych — Funduszu Odpraw, Ubezpieczeń od wypadków etc.

Wszystkie poczynania Zarządu Głównego, podejmowane w poczuciu odpowiedzialności i troski o organizację, zdążały zawsze w kierunku zwiększenia spoistości Związku, podniesienia jego znaczenia i usprawnienia gospodarki na każdym odcinku.

Jedną z najprzykrzejszych spraw, która była przedmiotem obrad i badań Zarządu Głównego i Głównej Komisji Rewizyjnej, było dokonane w połowie ubiegłego roku włamanie do biura Zarządu Głównego i skradzenie części dokumentów oraz ksiąg kasowych. Na szczęście, skradzione czy zniszczone dokumenty i księgi były już uprzednio badane przez Główną Komisję Rewizyjną, która w odnośnym protokule stwierdziła zgodność wszystkich zapisów oraz autentyczność dowodów i sum przychodu i rozchodu.

Ponieważ sprawcy nie zdołali zniszczyć szczegółowych ksiąg pomocniczych, w których były umieszczone wtórne zapisy przychodu i rozchodu, oraz dzięki posiadanemu bilansowi, sporządzonemu na dzień 31 marca 1935 r. t. j. na dzień od którego biegły dokumenty nie skradzione, ciągłość rachunkowości Zarządu Głównego nie została zerwana, prowadzona jest nadal od sum wyjściowych t. j. od sald zamknięcia przed ostatnim Zjazdem Delegatów.

O wypadku zawiadomiono natychmiast odpowiednie władze: prokuraturę, urząd śledczy, oraz Ministerstwo Poczt i Telegrafów. Ponadto na wniosek przewodniczącego, zwołanej telegraficznie Głównej Komisji Rewizyjnej, zaproszono zaprzysiężonego rzeczoznawcę sądowego - buchaltera, który wspólnie z Główną Komisją Rewizyjną brał udział w badaniu rachunkowości Zarządu Głównego, oraz w otwarciu buchalterji po dokonanem włamaniu.

Przy tej sposobności natrafiono na ślad skomplikowanej malwersacji na szkodę związku, dokonanej przez administratora domu, członka Zarządu, na kwotę 3.100 zł. Sprawcę relegowano z Zarządu, oraz o wykrytej malwersacji zawiadomiono prokuraturę, na skutek czego został aresztowany i zawieszony w urzędowaniu służbowem.

Poza udziałem w plenarnych posiedzeniach, członkowie Zarządu Głównego brali udział w dwuch kongresach pracowniczych w Warszawie, a mianowicie 21 czerwca 1934 r. i 24 listopada 1935 r.

11. PREZYDJUM ZARZĄDU GŁÓWNEGO.

Wybrane na pierwszem plenarnem posiedzeniu Zarządu Głównego Prezydjum, spełniało, jako organ wykonawczy Związku, swe czynności zgodnie z postanowieniami statutu Związku. Do Prezydjum należało właściwe kierowanie Związkiem i wykonywanie czynności z tem związanych, o których mowa w niniejszem sprawozdaniu.

Poza temi sprawami Prezydjum wykonywało czynności interwencyjne, oraz udzielało członkom porad prawnych i obron dyscyplinarnych.

a) Interwencje

Wpływy dziennika podawczego, biura Zarządu Głównego, które przekraczają liczbę 10.000 korespondencji, i z których znaczna część dotyczyła wniosków o interwencje, — świadczą najlepiej, że Prezydjum musiało przeprowadzać bardzo wiele interwencyj, zarówno w sprawach natury ogólnej, jak również i dotyczących poszczególnych członków.

Interwencje dotyczyły spraw emerytalnych, pomocy lekarskiej, urlopów wypoczynkowych, dodatków specjalnych, przeciążenia pracą, umudurowania, ubrań ochronnych, awansów, etatów, ustaleń, djet ambulansowych, dodatków funkcyjnych i t. p. Szereg interwencyj przeprowadzono przy udziale delegacyj poszczególnych Okręgów organizacyjnych.

b) Poradnictwo

Poza, omówioną gdzieindziej, pomocą finansową w sprawach prawnych, Prezydjum udzielało porad prawnych, bądź przez zorganizowane przy Zarządzie Głównym Biuro Prawne,

bądź też przez członków Prezydjum bezpośrednio, lub korespondencyjnie, wreszcie w organie Związku, przez Skrzynkę redakcyjną porad prawnych.

Biuro Prawne opracowało i wniosło do Najwyższego Trybunału Administracyjnego 31 spraw, z czego 4 znalazły się na wokandzie N. T. A. i wszystkie zostały wygrane.

Pozatem Biuro Prawne przeprowadziło: spraw karno-prasowych z powództwa Związku — 7; spraw cywilno-proceduralnych Związku 9; spraw cywilno-proced. członków 1; odwołań i zażaleń, w sprawach służbowych i emerytalnych, członków 28; ustnych porad członkom 142; pisemnych porad członkom 16; opinij dla Zarządu Głównego pisemnych i ustnych 70; interwencyj w sprawach administracji ogólnej 7.

Niezależnie od czynności Biura Prawnego, we wszystkich sprawach, dotyczących stosunku służbowego, spraw emerytalnych i przepisów służbowych, udzielali porad i wskazówek członkowie Prezydjum, pisemnie lub ustnie, w miarę napływu zgłoszeń.

c) Obrony dyscyplinarne

W bieżącej kadencji Prezydjum udzieliło obrony dyscyplinarnej w 231 wypadkach, bądź osobiście przez członków Prezydjum, bądź też przez przydzielonych obrońców, z grona wykwalifikowanych w tym kierunku członków Związku.

Dzięki skutecznym obronom, w wyniku przeprowadzonych rozpraw w 91 wypadków nastąpiło uwolnienie od winy i kary lub złagodzenia orzeczeń I instancji dyscyplinarnej, a w 39 wypadkach nastąpiło zatwierdzenie orzeczeń I instancji, pomimo wniesionych odwołań rzeczników dyscyplinarnych, co również należy zaliczyć na sukces obrony, i co, razem wzięte, stanowi 56,5 procent skutecznych wyników obrony związkowej.

d) Reorganizacja rachunkowości — korespondencja bieżąca

W drugiej połowie ub. r. dokonano reorganizacji buchalterji Zarządu Głównego, nastawiając ją (od początku nowej kadencji) na rachunkowość roczną, kalendarzową, oraz dokonano zmiany systemu buchalterji, z amerykańskiej na najbardziej nowoczesną, przebitkową, — dającą największą przejrzystość dokonywanych operacyj finansowych.

W bieżącej kadencji wpłynęło 10.185 pism protokułowanych, — ekspedjowano pism 8.624.

12. RUCH CZŁONKÓW.

Ruch członków w ciągu ostatniego roku operacyjnego, t. j. od 1 listopada 1934 po 31 październik 1935, obrazuje następująca tabela:

Dyrekcja:	Rok 1934		Rok 1935									
	Listopad	Grudzień	Styczeń	Luty	Marzec	Kwiecień	Maj	Czerwiec	Lipiec	Sierpień	Wrzesień	Październik
Warszawska:	3.649	3.609	3.615	3.611	3.620	3.626	3.625	3.623	3.611	3.603	3.596	3.590
Wileńska:	800	801	795	795	796	795	795	794	794	794	795	795
Lubelska:	838	824	816	806	803	798	795	791	846	844	843	841
Lwowska:	1.817	1.825	1.830	1.839	1.827	1.829	1.843	1.833	1.828	1.817	1.818	1.816
Krakowska:	1.646	1.632	1.620	1.613	1.589	1.735	1.721	1.717	1·711	1.699	1.677	1.680
Poznańska:	801	802	804	787	783	768	761	753	751	747	739	731
Bydgoska i I. K. R.:	962	981	985	988	985	990	985	981	977	968	972	966
Katowicka:	940	940	940	955	957	961	965	964	963	965	962	973
Gdańska:	55	55	55	55	55	55	55	55	55	51	54	54
Koło Mininsterjalne:	84	84	84	84	84	84	84	84	81	79	79	79
Ogółem . . .	11.592	11.553	11 544	11.533	11.499	11.641	11.629	11.595	11,617	11.567	11.535	11.525

Z tabeli tej wynika, że w ciągu ostatnich 12 miesięcy ogólna ilość członków Związku utrzymała się na poziomie, co, w znacznej mierze, należy również przypisać zakończonemi okresami redukcji, która — w pierwszej połowie kadencji — wpłynęła na zmniejszenie się liczby członków.

13. EWIDENCJA CZŁONKÓW.

Ażeby doprowadzić do szczegółowej ewidencji członków, w bieżącej kadencji zmieniono ewidencję spisową członków na ewidencję kartotekową, wprowadzając ją również w Okręgach organizacyjnych i Kołach miejscowych.

Na podstawie rozesłanych do członków formularzy, które następnie (coprawda z wielką biedą i po wielokrotnych nieraz przypominaniach) wróciły po wypełnieniu do Zarządu Głównego, — wypisano w biurze Zarządu Głównego około 35.000 arkuszy ewidencyjnych członków Związku. Po wysegregowaniu, utworzono z nich kartoteki Zarządu Głównego, Okręgów i Kół miejscowych.

Wielką pomoc okazało w tej sprawie Ministerstwo Poczt i Telegrafów, które, na prośbę Zarządu Głównego, wydało okólnik do Dyrekcyj, polecający nadsyłanie do Zarządu Głównego comiesięcznych imiennych wykazów zmian, stanowiących podstawę uaktualniania kartoteki.

Pewne trudności w tem uaktualnianiu sprawia niedość regularne nadsyłanie tych wykazów przez niektóre Dyrekcje Poczt i Telegrafów, co wstrzymuje również bieżącą obserwację ruchu członków.

14. WSPÓPRACA ZARZĄDU GŁÓWNEGO Z OKRĘGAMI ORGANIZACYJNEMI I KOŁAMI MIEJSCOWEMI.

Niezwykle twórczym i owocnym w naszej pracy czynnikiem, była ofiarna i lojalna współpraca władz Okręgów i Kół z Zarządem Głównym i z Prezydjum Zarządu Głównego.

Stwierdzając ten fakt z radością i podziękowaniem, podkreślamy to tembardziej, że właśnie praca tych instancyj organizacyjnych była i zawsze jest szczególnie ciężka, gdyż wszystkie żale członków, wszystkie pretensje i skargi, wszystkie żądania, oczekiwania, gorycze i zarzuty — tam najprzód się objawiają i fermentują, uderzając najsamprzód w te ogniwa organizacji.

Okręgi i Koła brały na siebie dużą część tych trudności organizacyjnych i we wspólnej, lojalnej współpracy z Zarządem Głównym i z Prezydjum Zarządu Głównego, dążyły do ich rozwiązania.

Narady Zarządu Głównego i czynności Prezydjum Zarządu Głównego, odbywały się w atmosferze lojalnej współpracy i przykładnego koleżeństwa.

Sprawozdanie finansowe

za czas do 1. VIII. 1933 roku do 31. X. 1935 roku

BILANS BRUTTO

ZA CZAS OD 1. VIII. 1933 R. DO 31. X. 1935 R.

	Obroty			
	W-n		Ma	
	Zł.	gr.	Zł.	gr.
Kasa	231.346	03	228.616	26
Rk Banków				
P. K. O. Nr. 2375	225.628	96	204.935	45
„ „ 14048	6.879	36	1.603	50
„ „ 25099	468	82	18	30
Spółdzielczy Bank Urzędniczy	120	—		
6% Pożyczka Narodowa	4.760	—		
P. K. O. ks. oszcz. Nr. 43139	101	21		
Akcje Banku Polskiego	100	—		
P. K. O. ks. oszcz. Nr. 797629	327	97		
Ks. oszcz. Magistr. m. W-wy 102386	277	46		
Spółdz. Kasa Poż. Oszcz. Pr. P. i T.	1.114	13		
Spółdz. Kasa Poż. Oszcz. Daniny	7.037	83		
Bank Gospodarstwa Kraj.	26.128	30	26.128	30
Bank Handlowy	204	55		
Sp. Kasa Poż. Oszcz. r-k à vista Fund. Odpr.	17.827	81		
Spółdz. Kasa Fund. Odpraw zł. w zł.	5.223	79		
Ks. Oszcz. P. K. O. Nr. 744949 F. O.	38.465	47		
K. K. O. ks. Nr. 38311	5.000	—		
	339.665	66	232.685	55
Rk „Poczty"				
Wpływy z ogłoszeń	1.763	50	8.321	23
Ogłoszenia „Poczty" w in. wydaw.	100	—		
Druk i papier	32.553	22	1	—
Honorarja redaktorskie	4.230	—		
Honorarja za artykuły	3.845	45	4	—
Ekspedycja i opłaty pocztowe	4.270	67	0	30
Prowizja za ogłoszenia	1.578	10		
	48.340	94	8.326	53
Rk Administracji Domów				
Wpływy z komornego w W-wie			33.788	79
Wpływy z komornego we Lwowie	21.133	89	23.619	51
Wpływy z noclegów	1.350	—	1.712	—
Wynagrodzenie dozorcy w W-wie	1.655	97		
Stróżowi za pilnowanie placu	40	—		
Remont domu i lokali	1.602	64		
Wydatki gospodarcze	7.931	25		
Podatki od domu i placów	6.715	65		
	40.429	40	59.120	18
Rk Procentów				
Procenty od kapitałów			1.903	64
Procenty od pożyczek	10.508	23	226	08
Procenty od pożyczek Z. U. P. U.	15.559	39		
Procenty saldo z 1.8.1933 r.			30.239	01
Subwencje Ministerstwa P. i T.			10.000	—
Subwencje Ministerstwa Op. Społ.			10.000	—
	26.067	62	52.368	73
R-k Sanatorjum i Uzdrowisk				
Sanatorjum Zakopane rk bież.	275.826	49	280.546	21
Sanatorjum za ruchomości	159.359	70	2.030	10
Dom Wypocz. w Krynicy rk bież.	30.702	35	16.191	78
	465.888	54	298.768	09
Rk Budowy Uzdrowisk				
Składki mies. od 1.8.33 do 30.11 1933 r.	100	—	16.357	45
Dochód ze sprzedaży nalepek	4.014	14	16.275	44
Prowadzenie Referatu	3.383	20		
Druki i odezwy	1.498	56		
Opłaty pocztowe	641	90	100	—
	9.637	80	32.732	89
Rk Nieruchomości				
Dom w W-wie, Bednarska Nr. 25	122.148	98		
Plac przy ul. Czerw. Krzyża	50.692	60		
Dom we Lwowie, Japońska 9	455.830	—		
Dom w Bydgoszczy	8.346	85		
Parcela w Bliżynie	2.178	56		
Sanatorjum w Zakopanem	1.068.951	69		
Parcela w Zakopanem	38.922	40		
Dom Wypoczynkowy w Krynicy	222.537	24		
Letnisko Świder	12.163	42		
Ruchomości Zarządu Głównego	31.504	18	8.389	97
Parcela w Gdyni	2.292	50		
	2.015.568	42	8.379	97

	Salda			
	W-n		Ma	
	Zł.	gr.	Zł.	gr.
Kasa	2.729	77		
Rk Banków				
P. K. O. Nr. 2375	20.693	51		
„ „ 14048	5.275	86		
„ „ 25099	450	52		
Spółdzielczy Bank Urzędniczy	120	—		
6% Pożyczka Narodowa	4.760	—		
P. K. O. ks. oszcz. Nr. 43139	101	21		
Akcje Banku Polskiego	100	—		
P. K. O. ks. oszcz. Nr. 797629	327	97		
Ks. oszcz. Magistr. m. W-wy 102386	277	46		
Spółdz. Kasa Poż. Oszcz. Pr. P. i T.	1.114	13		
Spółdz. Kasa Poż. Oszcz. Daniny	7.037	83		
Bank Gospodarstwa Kraj.				
Bank Handlowy	204	55		
Sp. Kasa Poż. Oszcz. r-k à vista Fund. Odpr.	17.827	81		
Spółdz. Kasa Fund. Odpraw zł. w zł.	5,223	79		
Ks. Oszcz. P. K. O. Nr. 744949 F. O.	38.465	47		
K. K. O. ks. Nr. 38311	5.000	—		
	106.980	11		
Rk „Poczty"				
Wpływy z ogłoszeń				
Ogłoszenia „Poczty" w in. wydaw.	100	—	6.557	73
Druk i papier	32.552	22		
Honorarja redaktorskie	4.230	—		
Honorarja za artykuły	3.841	45		
Ekspedycja i opłaty pocztowe	4.270	37		
Prowizja za ogłoszenia	1.578	10		
	46.572	14	6.557	73
Rk Administracji Domów				
Wpływy z komornego w W-wie			33.788	79
Wpływy z komornego we Lwowie			2.485	51
Wpływy z noclegów			362	—
Wynagrodzenie dozorcy w W-wie	1.655	97		
Stróżowi za pilnowanie placu	40	—		
Remont domu i lokali	1.602	64		
Wydatki gospodarcze	7.931	25		
Podatki od domu i placów	6.715	65		
	17.945	51	36.636	30
Rk Procentów				
Procenty od kapitałów			1.903	64
Procenty od pożyczek	10.282	15		
Procenty od pożyczek Z. U. P. U.	15.559	39		
Procenty saldo z 1.8.1933 r.			30.239	01
Subwencje Ministerstwa P. i T.			10.000	—
Subwencje Ministerstwa Op. Społ.			10.000	—
	25.841	54	52.142	65
R-k Sanatorjum i Uzdrowisk				
Sanatorjum Zakopane rk bież.			4.719	72
Sanatorjum za ruchomości	157.329	60		
Dom Wypocz. w Krynicy rk bież.	14.510	57		
	171.840	17	4.719	72
Rk Budowy Uzdrowisk				
Składki mies. od 1.8.33 do 30.11 1933 r.			16.257	45
Dochód ze sprzedaży nalepek			12.261	30
Prowadzenie Referatu	3.383	20		
Druki i odezwy	1.498	56		
Opłaty pocztowe	541	90		
	5.423	66	28.518	75
Rk Nieruchomości				
Dom w W-wie, Bednarska Nr. 25	122.148	98		
Plac przy ul. Czerw. Krzyża	50.692	60		
Dom we Lwowie, Japońska 9	455.830	—		
Dom w Bydgoszczy	8.346	85		
Parcela w Bliżynie	2.178	56		
Sanatorjum w Zakopanem	1.068.951	69		
Parcela w Zakopanem	38.922	40		
Dom Wypoczynkowy w Krynicy	222.537	24		
Letnisko Świder	12.163	42		
Ruchomości Zarządu Głównego	23.124	21		
Parcela w Gdyni	2.292	50		
	2.007.188	45		

	Obroty			
	W-n		Ma	
	Zł.	gr.	Zł.	gr.
Rk Sum Przechodnich				
Różnice między bilansem brutto na 1.IV.1935 r., a księgami pomocn.	32.838	69	29.314	19
Podręcznik Pisza	4.305	47		
Kursy Korespondencyjne	9.745	55	5.778	30
Fundusz Jana Kamińskiego	415	92		
Sumy do wyjaśnienia	7.192	37	1.880	93
Niedobory i Nadwyżki	123.117	37	29.793	03
Weksle Gwarancyjne	14.943	—		
Różni za gwarancje			14.943	—
	192.558	37	81.709	45
Rk Płac Personelu				
Płace personelu	20.940	75		
Gratyfikacje i urlopy	825	—		
Świadczenia socjalne	1.605	18	12	—
Djety Członków Zarządu	27 910	—		
	51.280	93	12	—
Rk Subwencyj i Zapomóg				
Organizacyjne	4.445	—		
Dla wdów i sierot	3.410	—		
Na cele społeczne	938	50	50	—
Na cele lecznicze	3.995	64	170	—
Wyjątkowe dla członków Związku	2.940	—		
	15.729	14	220	—
Rk Utrzymania Lokalu i Biura				
Subwencje M. P. i T. na opłaty pocztowe			25	—
Opał	2.187	82		
Światło	766	98		
Artykuły kancelaryjne	2.108	90		
Druki	1.257	55		
Opłaty poczt. i telegraf.	2 995	70	71	31
Prenumerata pism	715	15		
Drobne wydatki	2.851	36	112	50
Opłaty telefoniczne	17.21	59		
	14.605	05	208	81
Rk Różnych Wydatków				
Reprezentacja Związku	1.127	20		
Składki do Centrali	420	—		
Różne wydatki	24.332	65	2.870	29
	25.879	85	2.870	29
Rk Kolonji Letnich Świder				
Wpływy za pobyt na letnisku	106	—	9.495	44
Wydatki administracyjne	1.969	24		
Płace dozorcy	2.386	26		
Inwentarz	7.904	20	110	—
Remonty	4.865	64		
Pożyczka od Tow. Kolonji Letn.	29.073	07	29.073	07
Utrzymanie dzieci	6.828	50		
Podatki i Ubezpieczenia	2.885	80		
	56.018	71	38.678	51
Rk Funduszu Odpraw				
Składki			271.480	50
Koszty administracyjne	5.850	60		
Pensje	5.136	40		
Składki emerytów			343	30
Wypłacone odprawy	49.795	—		
	60.782	—	271.823	80
Rk Dłużników i Wierzycieli	72.074	24	136.836	88
Wyjazdy Organizacyjne	15.566	39		
Pomoc Prawna	9.408	29		
Zjazdy i Kongresy	31.248	1		
Składki i Wpisy			300.569	15
Kapitał			1.968.168	99
Obroty ogólne	2.830.331	41	2.830.331	41

	Salda			
	W-n		Ma	
	Zł.	gr.	Zł.	gr.
Rk Sum Przechodnich				
Różnice między bilansem brutto na 1.IV.1935 r., a księgami pomocn.	3.524	50		
Podręcznik Pisza	4.305	47		
Kursy Korespondencyjne	3.967	25		
Fundusz Jana Kamińskiego	415	92		
Sumy do wyjaśnienia	5.311	44		
Niedobory i Nadwyżki	93.324	34		
Weksle Gwarancyjne	14.943	—		
Różni za gwarancje			14.943	—
	125.791	92	14.943	—
Rk Płac Personelu				
Płace personelu	20.940	75		
Gratyfikacje i urlopy	825	—		
Świadczenia socjalne	1.593	18		
Djety Członków Zarządu	27.910	—		
	51.268	93		
Rk Subwencyj i Zapomóg				
Organizacyjne	4.445	—		
Dla wdów i sierot	3.410	—		
Na cele społeczne	888	50		
Na cele lecznicze	3.825	64		
Wyjątkowe dla członków Związku	2.940	—		
	15.509	14		
Rk Utrzymania Lokalu i Biura				
Subwencje M. P. i T. na opłaty pocztowe			25	—
Opał	2.187	82		
Światło	766	98		
Artykuły kancelaryjne	2.108	90		
Druki	1.257	55		
Opłaty poczt. i telegraf.	2.924	39		
Prenumerata pism	715	15		
Drobne wydatki	2.738	86		
Opłaty telefoniczne	1.721	59		
	14.421	24	25	—
Rk Różnych Wydatków				
Reprezentacja Związku	1.127	20		
Składki do Centrali	420	—		
Różne wydatki	21.462	36		
	23.009	56		
Rk Kolonji Letnich Świder				
Wpływy za pobyt na letnisku			9.389	44
Wydatki administracyjne	1.969	24		
Płace dozorcy	2.386	26		
Inwentarz	7.794	20		
Remonty	4.865	64		
Pożyczka od Tow. Kolonji Letn.				
Utrzymanie dzieci	6.828	50		
Podatki i Ubezpieczenia	2.885	80		
	26.729	64	9.389	44
Rk Funduszu Odpraw				
Składki			271.480	50
Koszty administracyjne	5.850	60		
Pensje	5.136	40		
Składki emerytów	10	—	353	30
Wypłacone odprawy	49.945	—	150	—
	60.942	–	271.983	80
Rk Dłużników i Wierzycieli	182.967	72	247.730	36
Wyjazdy Organizacyjne	15.566	39		
Pomoc Prawna	9.742	42	334	13
Zjazdy i Kongresy	31.248	71		
Składki i Wpisy	80.569	—	381.138	15
Kapitał			1.968.168	99
Obroty ogólne	3.914.052	70	3.914.052	70

(Dokończenie w n-rze następnym)

PODZIĘKOWANIA

Panu Majorowi Kłopotowskiemu Kierownikowi Oddziału osobow. Dyrekcji, Panu Kierownikowi Sobieszczańskiemu i innym, Zarządowi Koła Miejscowego Warszawa 1, w szczególności Panu Prezesowi Matuszewskiemu, Zarządowi Oddziału P. P. W., Koleżankom i Kolegom, za udział w pogrzebie ś. p. mego męża Stefana Wesołowskiego i okazane mi wyrazy współczucia, tą drogą składam serdeczne podziękowanie. **Marja Wesołowska.**

Składam tą drogą serdeczne podziękowanie Panu I. Sassowi z U. P. Kraków 1 oraz Panu T. Kochańskiemu z U. P. Warszawa 3, pierwszemu za celową obronę przed Kom. Dysc. w Krakowie w dniach 22 i 23.II.1935 drugiemu za skuteczną obronę przed Odwoławczą Komisją Dyscyplinarną w Warszawie w dniu 20.VII.1935 r.

Sraga Józef ekspedjent
Kraków 6.

Składam niniejszem serdeczne podziękowanie Zarządowi Głównemu w Warszawie i Zarządowi Okręgowemu we Lwowie za życzliwą pomoc w mej sprawie dyscyplinarnej, — oraz P. P. Obrońcom:

W I. Instancji P. Mikołajowi Amirowiczowi, w Instancji Odwoławczej P. Tadeuszowi Kochańskiemu za skuteczną obronę w wyniku której zostałem uwolniony od winy i kary.

Dziękuję również wszystkim tym szlachetnym sercom, u których znalazłem zrozumienie. **Stanisław Matula**
kontroler U. P. Lwów 2

ZAMIANY

Kto z kolegów (nek) urzędników zamieni miejsce służbowe w Warszawie na Mińsk Mazowiecki. Warunki od umowy. Łaskawe zgłoszenia pod adresem Mińsk Mazow. poste restante dla „Urzędnika".

Kto z koleżanek lub kolegów asystentów z U. P. Kraków zechce zamienić się na U. P. Katowice. Zwrot kosztów według umowy.

Zgłoszenia pisemne proszę kierować M. Rudzka, Kraków, ul. Obopólna 15.

Zamienię miejsce służbowe Łuck 1 z kolegą VI lub VII grupy w innej miejscowości. Zgłoszenia proszę kierować:

Sekretarjat Koła miejscowego Łuck 1 „zamiana".

Kto z koleżanek lub kolegów z U. P. na terenie Małopolski Zachodniej zamieni miejsce służbowe na U. P. Drohobycz 1.

Warunki pracy w U. P. Drohobycz 1 dobre, w pobliżu znana miejscowość klimatyczna. Zgłoszenia uprasza się kierować: Bronisław Solczak, Drohobycz 1 U.P.

Kto z koleżanek lub kolegów asytentów z U. P. Dyrekcji Lubelskiej zamieni miejsce służbowe na U. P. Starachowice.

Zgłoszenia uprasza się kierować Stanisław Zborowski asystent U. P. Starachowice.

Kto z kolegów urzędników w VIII gr. z Dyrekcji Warszawskiej, Wileńskiej lub Lubelskiej zamieni miejsce służbowe na urząd III kl. w większym mieście wojew. Poznańskiego. Zgłoszenia kierować poste restante „E. D." Bydgoszcz.

Kto z kolegów ambulanserów z U. P Warszawa 2, względnie z innego urzędu na terenie Warszawy zamieni miejsce służbowe na Kraków 2.

Zgłoszenia kierować Mgr. Stanisław Jarmuła asystent U. P. Kraków 2.

Kto z kolegów lub koleżanek z Warszawy lub Okręgu Dyrekcji Warszawskiej zamieni miejsce służbowe na Lublin lub jeden z urzędów w Okręgu Lubelskim.

Zgłoszenia kierować Lublin 2 poste restante dla okaziciela legitymacji Nr. 777/478.

Kto z kolegów asystentów lub koleżanek z U. P. Katowice, Szopienice lub Król. Huta zamieni miejsce służbowe na U. P. Kraków. Adres M. Zgud Kraków 1 poste rest.

Kto z kolegów z Dyrekcji Krakowskiej względnie Katowickiej chciałby zamienić dotychczasowe miejsce służbowe na U. P. Hel. Zgłoszenia proszę kierować: Józef Rybicki asystent U. P. Hel.

Kto z kolegów lub koleżanek z U. P. Drohobycz, Stryj, Sambor, Borysław lub pobliskich miejscowości zamieni miejsce służbowe na urząd telegr - telef. Stanisławów. Zgłoszenia uprasza się kierować: L. Lityński prac. kontraktowy Stanisławów 1.

Kierownik Agencji pocztowej zamieni miejsce służbowe w Iwanówce k. Trembowli na miejscowość w Zachodniej Małopolsce.

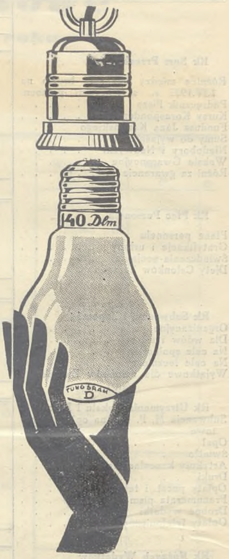
Zgłoszenia: Franciszek Orlicz Iwanówka k/Trembowli.

Z ŻAŁOBNEJ KARTY

W dniu 17 lutego b. r. zmarł kontroler Wojtas Franciszek z Urzędu Pocztowego Grudziądz 1, w wieku 55 lat, długoletni skarbnik Koła i gorliwy propagator idei związkowej.

Cześć Jego pamięci.

OGŁOSZENIA

Zamiast przesłania życzeń noworocznych Zarząd Koła Miejscowego Związku Prac. P. T. i T. w Kielcach ofiarował kwotę 20 zł. na budowę samolotu pocztowego „R. W. D. 8".

Jest do odstąpienia brzęczyk z kluczem Morsa na baterję suchą 3 volty.

Wiadomość: U. P. Warszawa 1 Oddział Nadaw. Przewoz. asystent Stanisław Juljańczyk.

Redaktor odpow.: Tykwiński Czesław. Wydawca: Zarząd Główny Związku Prac. Poczt., Telegraf. i Telef. R. P., Warszawa, Bednarska Nr. 25.

Drukarnia Artystyczna Warszawa, Nowy Świat 47, tel. 635-80 i 635-83.